

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΧΟΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

(πρώην Τμήμα Λογιστικής & Χρηματοοικονομικής – Μεσολόγγι)

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ**

(ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ, ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ, ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ)

ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΣ : ΑΜ 1688 ΖΟΡΜΠΑΣ ΚΩΣΤΑ

ΑΜ 16836 ΘΟΔΩΡΗ ΨΕΥΤΗΣ

ΑΜ 16759 ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ : ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΠΑΤΡΑ 2021

[1]

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΞΩΦΥΛΛΟ	1
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	2
ΠΡΟΛΟΓΟΣ	5
ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	6
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1. Η ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ	7
1.1 Έννοια Λογιστικής	7
1.2 Σκοπός Λογιστικής	7
1.3 Διακρίσεις Λογιστικής	7
1.4 Διακρίσεις Περιουσίας	8
1.4.1 Διακρίσεις Ενεργητικού	8
1.4.2 Διακρίσεις Παθητικού	8
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ	9
2.1 Έννοια Και Σημασία Της Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης	9
2.2 Βασικές Χρηματοοικονομικές Αρχές	9
2.3 Η Βοήθεια Της Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης Στους Πόρους Των Επιχειρήσεων	10
2.4 Χρηματοοικονομική Των Επιχειρήσεων	11
2.5 Η Χρηματοοικονομική Διαχείριση Και Ο Ρόλος Της Στην Λήψη Αποφάσεων	12
2.6 Χρηματοοικονομική Διαχείριση Στην Αξιοποίηση Των Γνώσεων	12
2.7 Ανάλυση Κινδύνων	13
2.8 Τα Βασικά Προϊόντα Για Την Χρηματοοικονομική Διαχείριση	14
2.8.1 Η Αγορά Χρήματος	14
2.8.2 Αγορά Κεφαλαίου	15
2.9 Κλάδοι Διοίκησής	15
2.9.1 Οργάνωσης Και Διοίκηση (Management)	15
2.9.2 Marketing	16
2.9.3 Διοίκηση Παραγωγής	18
2.9.4 Χρηματοοικονομική Διοίκηση Και Λογιστικής	18
2.9.5 Η Διοίκηση Ανθρώπινων Πόρων	19
2.9.6 Διαχείριση Πληροφοριών Και Η Σημασία Τους	20

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ	22
3.1 Έννοια Αποθεμάτων	22
3.2 Ιστορική Αναδρομή	22
3.3 Λογιστική Παρακολούθηση Των Αποθεμάτων	23
3.3.1 Εμπορεύματα Λογαριασμός 20	23
3.3.2 Προϊόντα Έτοιμα Και Ημιτελή Λογαριασμός 21	24
3.3.3. Υποπροϊόντα Και Υπολείμματα Λογαριασμός 22	24
3.3.4 Παραγωγή Σε Εξέλιξη Λογαριασμός 23	24
3.3.5 Πρώτες Και Βοηθητικές Ύλες - Υλικά Συσκευασίας Λογαριασμός 24	24
3.3.6 Αναλώσιμα Υλικά Λογαριασμός 25	25
3.3.7 Ανταλλακτικά Παγίων Στοιχείων Λογαριασμός 26	25
3.3.8 Είδη Συσκευασίας Λογαριασμός 28	25
3.4 Ανάπτυξη Των Λογαριασμών Των Αποθεμάτων	25
3.5 Λειτουργία Των Λογαριασμών Αποθεμάτων	26
3.6 Αγορές Αποθεμάτων	28
3.7 Απογραφή αποθεμάτων	29
3.8 Αποτίμηση Αποθεμάτων Απογραφής	30
3.8.1 Τιμές Που Πρέπει Να Εφαρμόζονται Για Την Αποτίμηση Των Αποθεμάτων Της Απογραφής	30
3.8.2 Εννοιολογικός Προσδιορισμός Των Τιμών Και Μεθόδων Που Εφαρμόζονται Για Την Αποτίμηση Των Αποθεμάτων.	30
3.8.3 Η Αποτίμηση Των Συμπαράγωγων Προϊόντων	33
3.8.4 Η Αποτίμηση Των Ελαττωματικών Προϊόντων	34
3.8.5 Η Αποτίμηση Των Αποθεμάτων Που Δεν Παρακολουθούνται Με Το Σύστημα Της Διαρκούς Απογραφής	34
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ	36
4.1 Έννοια Απαιτήσεων	36
4.2 Διακρίσεις Απαιτήσεων Ανάλογα Με Τον Φύση Των Εργασιών.	36
4.2.1 Εμπορικές Απαιτήσεις	36
4.2.2 Μη Εμπορικές Απαιτήσεις	36
4.3. Απαιτήσεις Ανάλογα Με Τον Χρόνο Ρευστοποίησής Τους	37
4.3.1 Μακροπρόθεσμες Απαιτήσεις	37
4.3.2 Βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις	37
4.4 Απαιτήσεις Ανάλογα Με Την Φερεγγυότητα Τους	37
4.4.1 Απαιτήσεις Ασφαλούς Είσπραξης	37
4.4.2 Απαιτήσεις επισφαλούς είσπραξης	37
4.4.3 Ανεπίδεκτες Εισπράξεως Απαιτήσεις	37

4.5 Απαιτήσεις Και Πιστωτικοί Τίτλοι	38
4.6 Λογιστική Παρακολούθηση Απαιτήσεων	38
4.6.1 Πελάτες Λογαριασμός 30	38
4.6.2 Γραμμάτια Εισπρακτέα Λογαριασμός 31	40
4.6.3 Παραγγελίες Στο Εξωτερικό Λογαριασμός 32	43
4.6.4 Χρεώστες Διάφοροι Λογαριασμός 33	43
4.6.5 Λογαριασμοί Διαχείρισεως Προκαταβολών Και Πιστώσεων Λογαριασμός 35	48
4.6.6 Μακροπρόθεσμες Απαιτήσεις Στον Λογαριασμό 18	49
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ	52
5.1 Έννοια	52
5.2 Λογιστική Παρακολούθηση Διαθέσιμων	52
5.3. Η Σημασία Των Διαθεσίμων	53
5.4 Επάρκεια Χρηματικών Διαθέσιμων	54
5.5 Τι Είναι Απαραίτητο Για Ρευστότητα Στο Ταμείο	54
5.6. Διαχείριση Ταμειακής Ροής	55
5.7 Δημιουργία Ταμειακών Ροών	55
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	57
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	60

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια ο κλάδος της οικονομικής επιστήμης που ασχολείται με θέματα χρηματοοικονομικής ανάλυσης έχει γνωρίσει ιδιαίτερη άνθιση τόσο στη χώρα μας όσο και διεθνώς.

Η πτυχιακή αυτή έχει ως στόχο να αναδείξει μια σημαντική διάσταση της επιχειρηματικής δραστηριότητας όπως είναι η ανάλυση του ενεργητικού και ποιο συγκεκριμένα η χρηματοοικονομική λειτουργία των κυκλοφορόντων στοιχείων.

Μια επιχείρηση για να μπορέσει να λειτουργήσει, εκτός από ιδέες, σχέδια, ανθρώπους, γνώση, οργάνωση, παραγωγικές και λοιπές εγκαταστάσεις, χρειάζεται και χρηματικούς πόρους. Η χρηματοοικονομική λειτουργία έχει ως αντικείμενο τη διαχείριση της χρηματοδότησης των δραστηριοτήτων/λειτουργιών της επιχείρησης, καθώς και τη λογιστική παρακολούθηση των συναλλαγών της.

Στο κεφάλαιο αυτό παρουσιάζονται αναλυτικά τόσο ο ρόλος και το περιεχόμενο των βασικών οικονομικών καταστάσεων της επιχείρησης (Ισολογισμός, Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης, Κατάσταση Ταμειακών Ροών), όπου αναδεικνύονται τα θεμελιώδη σημεία της χρηματοδοτικής λειτουργίας της, όσο και η διαδικασία μέτρησης των οικονομικών της επιδόσεων με τη χρήση της χρηματοοικονομικής ανάλυσης μέσω αριθμοδεικτών.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Με αφορμή την συγκεκριμένη πτυχιακή εργασία, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τόσο τον Κο Γεώργιο Ζαφειρόπουλο για την άριστη συνεργασία μας και την τεράστια βοήθειά του όσο και το σύνολο των καθηγητών για τις εμπειρίες που μας παρείχαν.

Επίσης Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τους γονείς μας για την υπομονή, την υποστήριξή τους αλλά και την ανιδιοτελή αγάπη τους όλα τα χρόνια των σπουδών μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1. Η ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

1.1 Έννοια Λογιστικής

Η Λογιστική, κλάδος της Οικονομικής Επιστήμης, είναι ένα σύστημα καταγραφής και ελέγχου της κερδοφορίας οικονομικών δραστηριοτήτων. Με την λογιστική γίνεται συστηματική καταγραφή της χρηματικής αξίας υλικών ή άυλων αγαθών όπως επίσης και δραστηριοτήτων που διαφοροποιούν την χρηματική αξία υλικών ή άυλων αντικειμένων.

Με την λογιστική, ως μαθηματικό σύστημα οικονομικού κορμού, οικονομικές δραστηριότητες, χρηματικές πράξεις ή συναλλαγές, προσδιορίζονται και καταγράφονται συστηματικά και μεθοδικά έτσι ώστε να είναι εφικτός ο μελλοντικός έλεγχος. Το σύστημα αυτό χρησιμοποιείται για την καταγραφή και τον έλεγχο οικονομικών πράξεων ιδιωτικού ή και δημοσίου φορέα

Οι οικονομικές καταστάσεις που συντάσσονται από την επιχείρηση, όπως ο ισολογισμός και ο λογαριασμός Αποτελέσματα Χρήσης, που δημοσιεύονται προκειμένου να δώσουν πληροφορίες σε κάθε ενδιαφερόμενο τρίτο, αλλά και από άλλες οικονομικές καταστάσεις, όπως ισοζύγια, λογαριασμοί κτλ που συντάσσονται από το λογιστήριο και χρησιμοποιούνται κυρίως από τη Διοίκηση.

Το περιεχόμενο των πληροφοριών που παρέχεται από τη Λογιστική καθορίζεται κυρίως από τους σκοπούς τους οποίους επιδιώκει.

1.2 Σκοπός Λογιστικής

Με τη λογιστική πετυχαίνοντα οι παρακάτω βασικοί σκοποί:

- 1) Ο προσδιορισμός της οικονομικής κατάστασης (περιουσίας) της επιχείρησης σε κάθε χρονική στιγμή
- 2) Η παρακολούθηση των μεταβολών των περιουσιακών στοιχείων
- 3) Ο προσδιορισμός των οικονομικών αποτελεσμάτων (κερδών ή ζημιών) που προκύπτουν από τη δράση της επιχείρησης σε μια χρονική περίοδο.
- 4) Η δυνατότητα να ασκηθούν έλεγχοι στη διαχείριση των περιουσιακών στοιχείων. Οι έλεγχοι μπορεί να είναι ουσιαστικοί, τυπικοί, προληπτικοί, κατασταλτικοί, νομιμότητας κτλ.
- 5) Η συγκέντρωση στατιστικών δεδομένων που αφορούν στη μελέτη της εξέλιξης των οικονομικών μεγεθών της επιχείρησης.

1.3 Διακρίσεις Λογιστικής

Η λογιστική διακρίνεται σε:

α) **Δημόσια και Ιδιωτική**, ανάλογα με το δημόσιο ή όχι χαρακτήρα της οικονομικής μονάδας, στην οποία εφαρμόζεται

β) **Λογιστική Ατομικών επιχειρήσεων και Λογιστική Εταιρειών**, ανάλογα με τη νομική μορφή της επιχείρησης.

γ) **Γενική** (Γενικές Αρχές της Λογιστικής) και **Ειδική**, ανάλογα με το περιεχόμενο της.

Οι γενικές αρχές της λογιστικής, με τις οποίες θα ασχοληθούμε σ' αυτό το βιβλίο, αποτελούν το σύνολο των βασικών κανόνων, που θεωρούνται απαραίτητοι για την παρακολούθηση της οικονομικής δράσης κάθε είδους οικονομικής μονάδας.

Η ειδική λογιστική μελετά ειδικά θέματα που απορρέουν από τις ιδιαιτερότητες των κλάδων των οικονομικών μονάδων και διακρίνεται σε ναυτιλιακή, τραπεζική, ξενοδοχειακή κτλ.

1.4 Διακρίσεις Περιουσίας

Η περιουσία της επιχείρησης με βάση τη λογιστική διακρίνεται σε **ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ** και **ΠΑΘΗΤΙΚΟ**.

1.4.1 Διακρίσεις Ενεργητικού

Το Ενεργητικό είναι τα μέσα δράσης (αξίες και απαιτήσεις) της επιχείρησης στο οποίο ανήκουν τα μεταφορικά μέσα, τα μηχανήματα, τα έπιπλα, τα κτήρια, οι πελάτες της επιχείρησης, το ταμείο, οι καταθέσεις όψεως, κ.α.

Τα περιουσιακά στοιχεία του Ενεργητικού απεικονίζονται σε δύο υποκατηγορίες. Το Πάγιο Ενεργητικό το οποίο αποτελούν μόνιμο εξοπλισμό της επιχείρησης και προορίζονται να την εξυπηρετούν για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους. Η δεύτερη υποκατηγορία είναι το Κυκλοφορούν Ενεργητικό το οποίο αποτελούν τα περιουσιακά στοιχεία του Ενεργητικού που προορίζονται να αλλάζουν θέση και μορφή μία ή περισσότερες φορές μέσα σε μια διαχειριστική χρήση

1.4.2 Διακρίσεις Παθητικού

Το Παθητικό είναι οι πηγές προέλευσης του ενεργητικού, δηλαδή οι υποχρεώσεις της προς τον

φορέα και τους τρίτους. Στο παθητικό ανήκουν οι πιστωτές, οι προμηθευτές, τα κεφάλαια της επιχείρησης, τα δάνεια, τα ομόλογα, οι υποχρεώσεις από φόρους και τέλη κα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

2.1 Έννοια Και Σημασία Της Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης

Η σημασία της Χρηματοοικονομικής διαχείρισης εκτός από την τήρηση των λογιστικών καταστάσεων, αναγκαία κρίνεται και η ανάλυση των χρηματοοικονομικών της στοιχείων και η εξαγωγή συμπερασμάτων αναφορικά με την πορεία της επιχείρησης.

Με το παραπάνω, ασχολείται η χρηματοοικονομική διαχείριση και συμβάλλει στην πλήρη παρακολούθηση των οικονομικών στοιχείων μιας επιχείρησης με σκοπό τον προσδιορισμό των δυνατών και αδύνατων σημείων της και τη διαπίστωση του κατά πόσο είναι χρηματοοικονομικά ισχυρή και επικερδής

Η ανάλυση των χρηματοοικονομικών στοιχείων της αποτελεί βασικό εργαλείο για την αποτελεσματική επεξεργασία και ανάλυση των οικονομικών στοιχείων και λογιστικών της καταστάσεων (ισολογισμοί, ΚΑΧ κλπ.) της επιχείρησης με σκοπό τη λήψη αποφάσεων.

Ενδεικτικά, αφορά τη διαχείριση: συναλλασσόμενων (πελάτες - προμηθευτές - χρεώστες - πιστωτές) και ενδιάμεσων (πωλητές - εισπράκτορες - ρόλοι καθοριζόμενοι από χρήστες), λογαριασμών χρηματικών διαθεσίμων, Λογαριασμών εσόδων εξόδων, αξιογράφων, οικονομικών εγγραφών, αντιστοιχίσεων, επιστροφών εισπράξεων/πληρωμών και υπολογισμού συναλλαγματικών διαφορών, τόκων, υπολογισμού και απόδοσης προμηθειών, πωλητών / εισπρακτόρων κλπ.

2.2 Βασικές Χρηματοοικονομικές Αρχές

Η δραστηριότητα των χρηματοοικονομικών κινείται στο πεδίο της καθιέρωσης τεχνικών για την διαχείριση των περιουσιακών στοιχείων, των διαφόρων χρηματοοικονομικών θεμάτων και τέλος στις διαφορές μεταξύ εισοδήματος και εξόδων στο πλαίσιο πάντα ενός επιπέδου ρίσκου

στις επενδύσεις.

Οποιοσδήποτε που το εισόδημα του ξεπερνάει τα έξοδα του μπορεί να διαθέσει το πλεονάζων ποσό ως κεφάλαιο. Από την άλλη πλευρά, όταν το εισόδημα υστερεί των εξόδων έχουμε έλλειμμα και υπάρχει προσφυγή σε δανεισμό ή σε άλλες μορφές παροχής επιπλέον κεφαλαίου.

Οι ανάγκες λοιπόν των δύο αυτών πλευρών μπορούν να συναντηθούν και να υπάρξει προσφορά κεφαλαίου από το πλεονάζον και ζήτηση από το ελλειμματικό. Αυτό γίνεται στα πλαίσια ενός χρηματοοικονομικού οργανισμού όπως είναι για παράδειγμα μία τράπεζα ή οι αγορές κεφαλαίου, ομολόγων ή ακόμα και το χρηματιστήριο αξιών.

Η λειτουργία της τράπεζας είναι να συναθροίζει όλη την προσφερόμενη ποσότητα από αυτούς που έχουν πλεόνασμα (αυτό το βλέπουμε με την μορφή καταθέσεων) και την ζητούμενη ποσότητα από αυτούς που έχουν έλλειμμα (όπου και έχουμε την μορφή δανεισμού).

Μπορούμε να διαχωρίσουμε κατηγορίες χρηματοοικονομικών κλάδων ως εξής:

- Χρηματοοικονομικά των ατόμων
- Χρηματοοικονομικά του δημοσίου
- Χρηματοοικονομικά των επιχειρήσεων

Ο σκοπός όλων των παραπάνω κλάδων μπορεί να επιτευχθεί μέσα από την χρησιμοποίηση των κατάλληλων εργαλείων.

2.3 Η Βοήθεια Της Χρηματοοικονομικής Διαχείρισης Στους Πόρους Των Επιχειρήσεων

Η διαχείριση των χρηματοοικονομικών πόρων βοηθά τρεις μεγάλες κατηγορίες για την επιτυχή ανάλυση της επιχείρησης. Η πρώτη κατηγορία είναι οι επενδυτές τους οποίους βοηθά :

- α) Να εξασφαλίσουν τη διανομή του κεφαλαίου τους σε επιχειρήσεις που θα φέρουν κέρδη.
- β) Να εξασφαλίσουν τη λήψη μερισμάτων – κερδών
- γ) Να μειώσουν τον κίνδυνο της επένδυσής τους
- δ) Να ενημερώνονται για τη δραστηριότητα της επιχείρησης, τη κερδοφόρο δυναμικότητά της, τη βελτίωση της οικονομικής της κατάστασης, τη διάρθρωση των κεφαλαίων της, τη βιωσιμότητά της

Η δεύτερη κατηγορία είναι οι δανειστές τους οποίους βοηθά :

- α) Να εξασφαλίσουν την αποπληρωμή του δανείου που έχουν πιστώσει στην επιχείρηση

- β) Να ενημερωθούν για το βαθμό ρευστότητας και ταχύτητας κυκλοφορίας των κυκλοφοριακών στοιχείων της επιχείρησης
- γ) Να εξασφαλίσουν την ασφαλή πρόβλεψη των μελλοντικών ταμειακών ροών και κεφαλαίων της επιχείρησης

Η τρίτη κατηγορία είναι οι επιχειρηματίες τους οποίους βοηθά :

- α) Να κάνουν καλύτερο υπολογισμό και διαχείριση του κεφαλαίου κίνησης
- β) Να επιτύχουν καλύτερη διαχείριση των οικονομικών πόρων της επιχείρησης και γνώση των εσόδων και εξόδων της
- γ) Να εξασφαλίσουν βραχυπρόθεσμες επενδύσεις με υψηλότερη απόδοση
- δ) Να εξασφαλίσουν καλύτερη διαχείριση των κινδύνων της επιχείρησης
- ε) Να λάβουν σωστές επενδυτικές και αποφάσεις χρηματοδότησης

Η χρηματοοικονομική διαχείριση και παρακολούθηση μιας επιχείρησης αποτελεί ένα απαραίτητο εργαλείο που βοηθάει την επιχείρηση να:

1. Καταγράφει και αρχειοθετεί τις δραστηριότητές της.
2. Ανταποκριθεί στις φορολογικές της υποχρεώσεις
3. Λειτουργεί βάσει ενός συγκεκριμένου προϋπολογισμού.
4. Κατανοήσει τις ταμειακές ροές και τον τρόπο επίδρασης αυτών στη λήψη αποφάσεων και στη ρευστότητα της επιχείρησης

2.4 Χρηματοοικονομική Των Επιχειρήσεων

Όσον αφορά τα χρηματοοικονομικά των επιχειρήσεων πρέπει να επικεντρωθούμε στο πως γίνεται η προσφορά κεφαλαίων για την χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων μιας επιχείρησης. Συνήθως υπάρχει ισορροπία μεταξύ ρίσκου και κερδοφορίας τα οποία και είναι αλληλοσυνδεδεμένα.

Μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση για μια επιχείρηση μπορεί να γίνει είτε με προσφορά κεφαλαίου είτε με δανειοδότηση όπου επιτυγχάνεται με την προσφορά ομολόγων από πλευράς επιχειρήσεων. Αυτό βέβαια είναι η μέρος τη πολιτικής που ακολουθεί η εκάστοτε επιχείρηση για την χρηματοδότηση του κεφαλαίου της.

Όσον αφορά τη βραχυπρόθεσμη χρηματοδότηση μιας επιχείρησης ή αλλιώς κεφάλαιο κίνησης γίνεται συνήθως με βραχυπρόθεσμο δανεισμό από τις τράπεζες. Στην αγορά των ομολόγων έχουμε μια συναλλαγή μεταξύ των δανειστών όπου έχουμε την προσφορά ομολόγων με την υπόσχεση επαναγοράς σε κάποια στιγμή και των δανειζόμενων όπου αγοράζουν τα ομόλογα με

την υπόσχεση επαναπώλησης στην επιχείρηση με κάποια επιπλέον απόδοση.

Μια ακόμη απόφαση για τον τρόπο χρηματοδότησης μιας επιχείρησης ή πιο συγκεκριμένα διαχείρισης των διαθέσιμων κεφαλαίων είναι τα χρηματοοικονομικά των επενδύσεων. Με την απόκτηση ενός περιουσιακού στοιχείου από την επιχείρηση επιδιώκεται η αξία αυτού να παραμείνει ίδια ή καλύτερα να αυξηθεί.

Για την επιλογή ενός χαρτοφυλακίου πρέπει να ληφθούν υπόψη το πως, σε τι και πότε να γίνει αυτή η επένδυση. Για να γίνει αυτό πρέπει:

- να γίνει αναγνώριση των σχετικών στόχων και των πιθανών περιορισμών
- να προσδιοριστεί το χρονικό διάστημα
- να γίνει εκτίμηση των φορολογικών συνεπειών
- να γίνει εκτίμηση του ρίσκου που προτίθεται να πάρει η επιχείρηση
- να προσδιοριστεί η στρατηγική της επιχείρησης (ενεργητική, παθητική ή οικονομική ανασφάλιση)
- να γίνει υπολογισμός του χαρτοφυλακίου

2.5 Η Χρηματοοικονομική Διαχείριση Και Ο Ρόλος Της Στην Λήψη Αποφάσεων

Όταν λέμε ότι ένας επιχειρηματίας είναι έτοιμος για την λήψη αποφάσεων, προσπαθούμε να περιγράψουμε μια φράση η οποία να μας ενημερώνει για την περίπλοκη λειτουργία των επί μέρους αποφάσεων για όλα τα στοιχεία που χρειάζονται για το ξεκίνημα μιας επιτυχημένης επιχειρηματικής δραστηριότητα.

Ο επιχειρηματίας θα πρέπει να αποφασίσει για τις επιχειρηματικές ευκαιρίες που θα αξιοποιήσει, μεταξύ των εναλλακτικών που πιθανότητα να εντοπίσει.

Ως συνέχεια θα πρέπει να πάρει αποφάσεις στο πλάνο των πόρων και των συντελεστών που θα χρησιμοποιήσει για να αξιοποιήσει στο έπακρον την επιχειρηματική ιδέα.

Κατόπιν θα πρέπει να συνδυάσει και να συντονίσει τους πόρους και τους συντελεστές παραγωγής.

Ύστερα, πρέπει να καταστρώσει ένα πλάνο με το οποίο θα υπερπηδήσει διάφορα εμπόδια που μπορεί να μπουν μπροστά του.

Παράλληλα, οργανώνει το σχήμα και την μορφή της επιχειρήσεως με βάση τις δυνατότητες του.

Όμως οι αποφάσεις δεν τελειώνουν εδώ! Είναι απαραίτητο να σκεφτεί σε ποιο τύπο πελατείας θα απευθυνθεί για την ικανοποίηση των αναγκών των υπηρεσιών και προϊόντων που προσφέρει.

Στο τέλος θα πρέπει να ανάπτυξη την τιμολογιακή πολιτική που θα έχει η επιχείρηση απέναντι στους καταναλωτές, τους προμηθευτές και τους εργαζομένους.

Όσο πιο σωστή είναι η χρηματοοικονομική διαχείριση στην λήψη των καταλληλότερων αποφάσεων τόσο πιο επιτυχημένο θα είναι το αποτέλεσμα του επιχειρηματία.

2.6 Χρηματοοικονομική Διαχείριση Στην Αξιοποίηση Των Γνώσεων

Η λειτουργία αυτή αναδεικνύει τις γνώσεις και τις πληροφορίες και μπορεί να γίνει με δύο τρόπους:

Η πρώτη είναι με την εκμετάλλευση των πληροφοριών και των ειδικών γνώσεων που μπορεί να διαθέτει ο επιχειρηματίας μέσω της ερευνάς, των εφευρέσεων, της ευρηματικότητας, των καινοτόμων μεθόδων κ.λπ..

Από την άλλη πλευρά μπορεί να αξιοποιήσει την έλλειψη πληροφόρησης και την άγνοια όλων αυτών που εμπλέκονται στην λειτουργία της αγοράς. Η αγορά όπως ξέρουμε δεν λειτουργεί πάντα τέλεια και ως ένας μηχανισμός πολλές φορές δυσλειτουργεί.

Μια έγκαιρη και έγκυρη απόφαση σε μια ευκαιρία που οι άλλοι δεν βλέπουν τίποτα, μπορεί να δημιουργήσει μια κερδοφορία για την επιχείρηση.

2.7 Ανάλυση Κινδύνων

Η ανάλυση κινδύνου είναι συνδεδεμένη με την χρηματοοικονομική διαχείριση γιατί κανείς δεν μπορεί να προβλέψει την εξέλιξη της αγοράς, τόσο στην πορεία της οικονομίας όσο και των παραγόντων που την επηρεάζουν καθημερινά.

Όποιος εμπλέκεται στο «παιχνίδι» της αγοράς πρέπει να γνωρίζει την αβεβαιότητα, την αστάθεια και τον μεγάλο κίνδυνο.

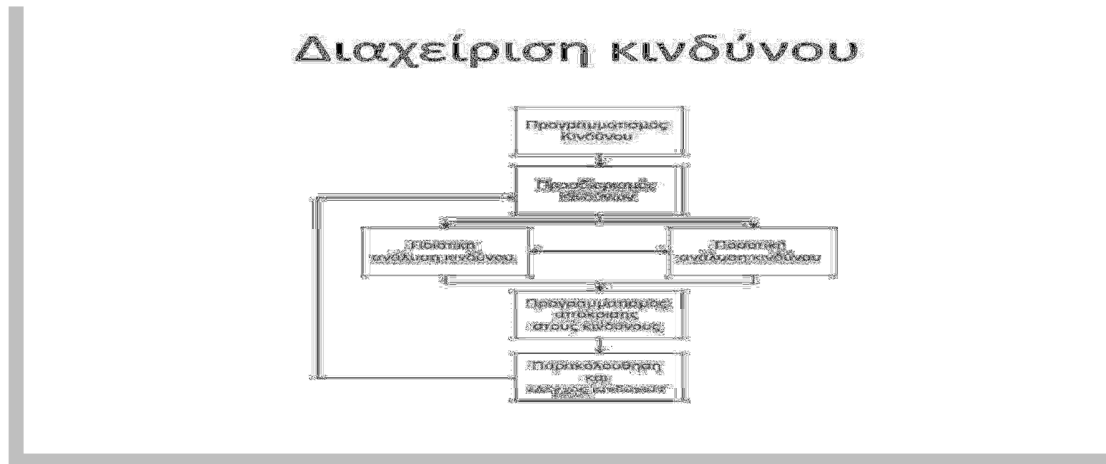
Αντίστοιχα με την προέλευση τους οι κίνδυνοι διακρίνονται σε :

- Εσωτερικούς ή ενδογενείς που προέρχονται από τις λήψεις των αποφάσεων του επιχειρηματία.
- Εξωτερικοί ή εξωγενείς που απορρέουν από το εξωτερικό περιβάλλον της επιχείρησης.

Από την άλλη πλευρά ανάλογα την φύση τους οι κίνδυνοι διακρίνονται σε :

- Προβλέψιμους, δηλαδή εκείνος που η πραγματοποίηση και το μέγεθος τους μπορεί να υπολογιστεί και κατά συνέπεια να διασφαλιστεί.

- Απρόβλεπτος, δηλαδή εκείνους που η πιθανότητα επέλευση τους να είναι άγνωστη και να μην δύναται να υπολογιστεί και να διασφαλιστεί.

διάγραμμα διαχείρισης κίνδυνου

2.8 Τα Βασικά Προϊόντα Για Την Χρηματοοικονομική Διαχείριση

Τα βασικά εργαλεία για την χρηματοοικονομικής διαχείρισης είναι αυτά τα οποία χρησιμοποιούνται για την καθημερινή διευκόλυνση και την κερδοφορία της επιχείρησης.

Παρακάτω παρουσιάζονται τα εργαλεία τα οποία έχουν ευκολία στην χρήση και ιδιαίτερη χρησιμότητα στις επιχειρήσεις:

2.8.1 Η Αγορά Χρήματος

Οι απαιτήσεις οι οποίες είναι χρηματικές ή στενά υποκατάστατα του χρήματος αποτελούν το αντικείμενο διαπραγμάτευσης στην αγορά του χρήματος. Στην αγορά του χρήματος η διαπραγμάτευση μεγάλων τίτλων ονομαστικής αξίας και βαθμού ρευστότητας εμπεριέχει μικρό κίνδυνο αθέτησης. Μεταξύ άλλων περιλαμβάνει:

- Τα έντοκα γραμμάτια του Δημοσίου είναι κρατικά χρεόγραφα και απευθύνονται τόσο σε νομικό όσο και σε φυσικό πρόσωπο με μεγάλο βαθμό ρευστοποίησης και φερεγγυότητας.
- Τα χρεόγραφα των Δημοσίων Οργανισμών είναι μια συνέχεια των έντοκων γραμματίων του Δημοσίου και έχουν μεγάλο βαθμό επικινδυνότητας.
- Τα πιστοποιητικά καταθέσεων τα οποία εκδίδονται από τις τράπεζες με σταθερό ή κυμαινόμενο επιτόκιο.
- Τα εμπορικά ομόλογα εκδίδονται από εμπορικές και βιομηχανικές εταιρείες και μπορούν να πωληθούν σε άλλες επιχειρήσεις ή σε ασφαλιστικά ταμεία ή ακόμα και σε τράπεζες.

- Τα διατραπεζικά κεφάλαια είναι ουσιαστικά δάνεια μεταξύ των τραπεζών και διαρκούν συνήθως μια ημέρα ή ένα Σαββατοκύριακο.
- Εγγυητικές επιστολές ή επιταγές είναι οι επιταγές που εκδίδονται από επιχειρήσεις και εγγυητής για την πληρωμή του ποσού που θα αναγράφουν είναι οι τράπεζες. Η έκδοσή τους είναι σχετικά δύσκολη γιατί τα πόσα που αναγράφουν είναι ιδιαίτερα υψηλά με αποτέλεσμα να αποκλείουν τους μικρούς επενδυτές.
- Το repos και τα reverse repos είναι αξιόγραφα με τα οποία ο πελάτης τα αγοράζει σε συγκεκριμένη τιμή για ορισμένο χρονικό διάστημα με την προϋπόθεση να τα επαναγοράσει η τράπεζα σε υψηλότερη και προκαθορισμένη τιμή. Την αντίθετη διαδικασία έχουν τα reverse repos .
- Τα ομόλογα υψηλού κινδύνου τα οποία πουλιούνται σε χαμηλή τιμή αλλά με μεγάλο βαθμό κινδύνου.
- Οι αγορές ανταλλαγών περιλαμβάνουν που διακρίνονται σε δυο βασικά είδη, οι ανταλλαγές επιτοκίων και οι ανταλλαγές νομισμάτων.
- Τα γραμμάτια κυμαινόμενου επιτοκίου που μπορεί να είναι μεσοπρόθεσμα ή και βραχυπρόθεσμα και τα επιτόκια αναπροσαρμόζονται σε τακτά χρονικά διαστήματα ανάλογα με την διατραπεζική αγορά.
- Τα χρεόγραφα είναι εγγυήσεις για την έκδοση ομολόγων για υποκείμενους τίτλους χρηματικών ροών.

2.8.2 Αγορά Κεφαλαίου

Η διαδικασία μεταβίβασης των περιουσιακών στοιχείων ,της ιδιοκτησίας και γενικά όλου του ελέγχου των οικονομικών μονάδων είναι η κύρια λειτουργία ροής αγοράς κεφαλαίου.

Οι κυριότερες αγορές κεφαλαίου είναι οι μετοχές επιχειρήσεων και οι ομολογίες επιχειρήσεων.

- Οι μετοχές είναι τίτλοι ιδιοκτησίας μιας επιχείρησης. Η τιμή τους δεν είναι σταθερή και επηρεάζεται από την κερδοφορία της επιχείρησης ,την τιμή αγοράς ,την τιμή πώλησης καθώς και από το ποσοστό μερισμάτων.
- Τα ομόλογα είναι μακροπρόθεσμες χρηματοδότησης με σταθερή απόδοση, σταθερές πληρωμές και η εξόφληση τους γίνεται στην ημερομηνία λήξης τους.

2.9 Κλάδοι Διοίκησής

2.9.1 Οργάνωσης Και Διοίκηση (Management)

Σκοπός κάθε οικονομικού οργανισμού είναι η αποτελεσματικότητα και η ανάπτυξη. Ο σκοπός αυτός γίνεται πιο συγκεκριμένος όταν καθορίζονται οι στόχοι δηλαδή όταν υπάρχει αποτελεσματικός σχεδιασμός, ένα σχέδιο στρατηγικής το οποίο πρέπει να οδηγεί στην διενέργεια κερδοφόρων και επιτυχημένων συναλλαγών, στην αύξηση αποδοτικότητας του

κύκλου εργασιών, της αποδοτικότητας του κεφαλαίου, της επίτευξης κέρδους, της δημιουργίας βέλτιστων συνθηκών εργασίας που οδηγούν στην ικανοποίηση εργαζομένων και την επίλυση οποιονδήποτε προβλημάτων.

Ο όρος management αποδίδεται στην ελληνική του μετάφραση με τους όρους "οργάνωση και διοίκηση", "Διεύθυνση", "Διοικητική". Ως επικρατέστερος όρος χρησιμοποιείται ο όρος "Διοίκηση" ως ευρύτερη έννοια που τις περιλαμβάνει όλες. Ο πιο απλός ορισμός φαίνεται να είναι αυτός που αναφέρει ότι το management είναι η εργασία, μαζί με άλλους και μέσω άλλων για να επιτευχθούν στόχοι της επιχείρησης και των μελών της. Δουλειά λοιπόν του manager είναι να προγραμματίζει, να στελεχώνει, να συντονίζει, να παρακινεί, να καθοδηγεί και να ελέγχει.

Οι παραπάνω ενέργειες του manager συνιστούν τις λειτουργίες του management και ειδικότερα:

- Προγραμματισμός
- Οργάνωση
- Διεύθυνση
- Έλεγχος

Οι παραπάνω ενέργειες της διοίκησης θα εξασφαλίσουν ένα ευνοϊκό εσωτερικό περιβάλλον για να λειτουργήσει η οικονομική μονάδα με τέτοιο τρόπο ώστε να χρησιμοποιεί τους κατάλληλους πόρους από το εξωτερικό της περιβάλλον και να προσφέρει σε αυτό προϊόντα ή υπηρεσίες επιτυγχάνοντας τους οικονομικούς και κοινωνικούς της στόχους. Συνεπώς το κεφάλαιο management είναι ένα πάρα πολύ μεγάλο κεφάλαιο. Το μόνο σίγουρο είναι ότι δε μπορεί να δοθεί ένας και μόνο ορισμός.

Ένας γενικός ορισμός που μπορεί να δοθεί είναι: το management είναι η διαδικασία του προγραμματισμού, της οργάνωσης, της διεύθυνσης και του ελέγχου που ασκούνται σε μια επιχείρηση προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι τους αποτελεσματικά.

Οπότε το management σε γενικές γραμμές αναφέρεται στην δημιουργική και συστηματική επιδίωξη πρακτικών αποτελεσμάτων συνδυάζοντας και αξιοποιώντας την υπάρχουσα γνώση με τους διαθέσιμους πόρους.

Το περιεχόμενο του management δηλαδή οι παράγοντες της διοίκησης είναι:

- Οι άνθρωποι και γενικά η εργασία τους
- Τα υλικά
- Οι μηχανές
- Τα διοικητικά στελέχη
- Τα κεφάλαια
- Η αγορά

Παρακάτω θα ασχοληθούμε με τη σημασία του Management για την αποδοτικότητα της επιχείρησης. Ως αποτελεσματικότητα μπορεί να νοηθεί η σχέση που υπάρχει μεταξύ διαθέσιμων πόρων μέσω και του αποτελέσματος που επιτυγχάνεται με τα μέσα αυτά.

Η αποτελεσματικότητα όπως είναι κατανοητό παίζει καθοριστικό ρόλο στην βιωσιμότητα μιας εταιρείας. Γι' αυτό λοιπόν κάθε Manager είναι υποχρεωμένος να κατανοεί την σημασία που έχει η παραγωγικότητα και η αποδοτικότητα σε μια εταιρεία. Οι παράμετροι που καθορίζουν την αποτελεσματικότητα είναι:

Α) Παραγωγικότητα είναι η σχέση μεταξύ της μονάδας ή των μονάδων εισροής και της παραγωγής που επιτυγχάνεται μέσω αυτής ή αυτών.

Β) Αποδοτικότητα είναι μια σχέση ανάμεσα στα καθαρά κέρδη που έχει μια επιχείρηση σε ορισμένο χρονικό διάστημα και στο σύνολο των κεφαλαίων που χρησιμοποίησε για την επίτευξή τους.

Η σπουδαιότητα που έχει το management σε αυτήν την περίπτωση έγκειται στο γεγονός ότι μπορεί να πετύχει τη βελτίωση της αποδοτικότητας των κεφαλαίων της επιχείρησης με την καλύτερη αξιοποίησή τους με αποτέλεσμα τα κέρδη.

2.9.2 Marketing

Στην σημερινή εποχή μια επιχείρηση δεν ανταγωνίζεται μόνο άλλες επιχειρήσεις σε τοπικό επίπεδο αλλά ο ανταγωνισμός αυτός έχει γίνει παγκόσμιος. Πλέον ο Διεθνής τρόπος σκέψης θα πρέπει να αποτελεί για κάθε διευθυντή μέρος του στρατηγικού του προγραμματισμού. Σε γενικές γραμμές το marketing είναι μια φιλοσοφία, μια νοοτροπία, μια σκοπιά ή ένας διοικητικός προσανατολισμός που κύριο μέλημά του είναι η ικανοποίηση του πελάτη. Όμως σε δεύτερο επίπεδο είναι ένα σύνολο δραστηριοτήτων οι οποίες διεξάγονται για να υλοποιηθεί η παραπάνω φιλοσοφία.

Οι παραπάνω υπηρεσίες ικανοποιούν επιθυμίες σε υπάρχοντες και πιθανούς πελάτες. Με άλλα λόγια το marketing περιλαμβάνει:

- Εξερεύνηση του τί επιθυμούν οι καταναλωτές
- Σχεδιασμό και οργάνωση παραγωγής ενός προϊόντος το οποίο θα ικανοποιήσει τις παραπάνω επιθυμίες.
- Τον καθορισμό του καλύτερου τρόπου για το ίδιο το προϊόν, την τιμολόγησή του, την προώθηση και την διανομή του.

Από τον παραπάνω ορισμό προκύπτει ότι:

1. Το marketing είναι ένα σύστημα που περιέχει στοιχεία management
2. Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες πρέπει να βασίζονται στις επιθυμίες και τις ανάγκες των καταναλωτών οι οποίες πρέπει να εντοπίζονται και να ικανοποιούνται αποτελεσματικά.
3. Το marketing είναι το αποτέλεσμα της αλληλεπίδρασης πολλών ενεργειών μαζί και όχι μεμονωμένων αποφάσεων.
4. Το marketing ξεκινάει από τη στιγμή που γεννιέται μια ιδέα για την δημιουργία ενός προϊόντος και δεν σταματάει παρά μόνο όταν ικανοποιηθούν πλήρως οι ανάγκες του καταναλωτή.
5. Για να θεωρηθεί λοιπόν ένα marketing επιτυχημένο θα πρέπει η επιχείρηση χρόνο με το χρόνο να αυξάνει τις πωλήσεις της.

Όλες οι επιχειρήσεις πλέον γνωρίζουν ότι το marketing είναι πολύ σημαντικό για την βιωσιμότητά τους. Σύμφωνα με τον κύριο Μπαζιόνη φαίνεται ότι γεννήθηκε ένας νέος τρόπος επιχειρηματικής σκέψης ο οποίος ονομάζεται "το σκεπτικό του marketing" και στηρίζεται σε τρεις θεμελιώδεις αρχές:

1. Όλος ο σχεδιασμός, ο προγραμματισμός και οι δραστηριότητες πρέπει να έχουν ως κέντρο τον καταναλωτή.
2. Στόχος της επιχείρησης δεν πρέπει να είναι μόνο ο τζίρος αλλά και οι επικερδείς πωλήσεις.
3. Φυσικά όλες οι δραστηριότητες του marketing πρέπει να είναι συντονισμένες.

Κάθε επιχείρηση λοιπόν πρώτα φτιάχνει το προϊόν και μετά βρίσκει διάφορες μεθόδους πωλήσεων ώστε να πείσει τους πελάτες να το αγοράσουν.

Στο Marketing όμως ισχύει το αντίθετο. Η εταιρεία πρώτα βρίσκει τι θέλουν οι καταναλωτές και μετά προσπαθεί να φτιάξει ένα προϊόν που να τους ικανοποιεί. Υπάρχουν φυσικά πάρα πολλές εκδοχές για την έννοια του Marketing.

Μια ίσως ενδιαφέρουσα είναι αυτή που χρησιμοποιεί το Βρετανικό Ινστιτούτο Μάρκετινγκ η οποία λέει: <<Marketing είναι η διαδικασία της Διοίκησης με την οποία εντοπίζονται, προβλέπονται και ικανοποιούνται οι ανάγκες του καταναλωτή με κάποιο κέρδος για την επιχείρηση >>.

Με λίγα λόγια λοιπόν το marketing ασχολείται με την ικανοποίηση των αναγκών του καταναλωτή με ταυτόχρονη επίτευξη των στόχων της επιχείρησης. Επιβεβαιώνει συνεχώς ότι ο καταναλωτής είναι ικανοποιημένος. Το βασικότερο σύμβολο πίστης του marketing είναι η ιδέα της ικανοποίησης του καταναλωτή. Μια επιχείρηση η οποία οδηγείται από το marketing δείχνει να είναι εκείνη η οποία βάζει τον καταναλωτή στο επίκεντρο της επιχειρηματικής της δραστηριότητας.

2.9.3 Διοίκηση Παραγωγής

Διοίκηση παραγωγής είναι η δραστηριότητα διαχείρισης των πόρων που έχουν να κάνουν με την παραγωγή και την παράδοση προϊόντων και υπηρεσιών.

Όλες οι λειτουργίες παραγωγής είναι διαδικασίες μετατροπής που μετατρέπουν τις εισροές σε εκροές. Συγκεκριμένα Διοίκηση Παραγωγής είναι ο επιστημονικός κλάδος που αφορά τον σχεδιασμό και την λειτουργία συστημάτων παραγωγής.

Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει:

1. Γενικές αρχές δηλαδή κάποιους γενικούς στόχους και κανόνες για τον σωστό σχεδιασμό και την ομαλή λειτουργία συστημάτων παραγωγής.
2. Τεχνικές αρχές δηλαδή εξειδικευμένοι λογάριθμοι οι οποίοι χρησιμοποιούνται για να λυθούν συγκεκριμένα προβλήματα σχεδιασμού και λειτουργίας των συστημάτων παραγωγής.

Τα συστήματα παραγωγής αποτελούνται από :

- Φυσικό σύστημα το οποίο δημιουργεί αγαθά και υπηρεσίες για την ικανοποίηση αναγκών
- Σύστημα διοίκησης παραγωγής που είναι το σύνολο διαδικασιών για τη λήψη αποφάσεων που αφορούν τον σχεδιασμό και τη λειτουργία του φυσικού συστήματος.

2.9.4 Χρηματοοικονομική Διοίκηση Και Λογιστικής

Η επιστήμη αυτή ασχολείται με την συνεχή συλλογή και παροχή οικονομικών αλλά και κοινωνικών πληροφοριών.

Οι πληροφορίες αυτές προέρχονται από τους οικονομικούς οργανισμούς και χρησιμεύουν ώστε να ληφθεί σωστά μια απόφαση.

Γενικότερα αποτελεί ένα σύστημα γνώσεων στα πλαίσια κάποιων κανόνων. Υπάρχουν γενικά παραδεκτές αρχές και μέθοδοι ανάλυσης, καταγραφής, παρακολούθησης και παρουσίασης των λογιστικών πληροφοριών.

Ειδικότερα όμως το έργο και οι σκοποί της Λογιστικής είναι :

1. Η ιστορική απεικόνιση της περιουσιακής συγκρότησης ενός οικονομικού οργανισμού.
2. Η διεξαγωγή ελέγχων.
3. Η παροχή αρμονικών αριθμητικών στοιχείων με βασική πηγή τους λογαριασμούς

Το έργο της λογιστικής αποτελείται από δύο σκέλη την Λογιστική Τεχνική και την Διοικητική Λογιστική . Επίσης η Λογιστική διακρίνεται σε:

1. Γενική ή χρηματοοικονομική Λογιστική
2. Λογιστική εταιρειών
3. Αναλυτική Λογιστική εκμεταλλεύσεως
4. Φορολογική Λογιστική
5. Ανάλυση οικονομικών καταστάσεων.

Συνεχίζοντας, λογιστική είναι ο επιστημονικός αυτός κλάδος που ασχολείται με τις σχέσεις που δημιουργούνται μεταξύ των οικονομικών μονάδων αλλά και με τις συνέπειες των σχέσεων αυτών τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό περιβάλλον.

Άρα σωστό είναι να ξεχωρίσου με πρώτα τις έννοιες οικονομική μονάδα και Λογιστική μονάδα.

Οικονομική μονάδα εννοούμε τον οργανωμένο συνδυασμό των συντελεστών παραγωγής για την επίτευξη συγκεκριμένων σκοπών.

Από τις οικονομικές μονάδες που υπάρχουν, τον κλάδο της λογιστικής τον αφορούν εκείνες που έχουν σκοπό την παραγωγή υλικών αγαθών ή παροχή υπηρεσιών.

Λογιστική μονάδα είναι η οικονομική μονάδα η οποία έχει αυτοτελές σύστημα λογιστικών βιβλίων καθώς και τη δική της νομική προσωπικότητα.

Η Χρηματοοικονομική Διοίκηση από την άλλη συνδέεται άμεσα με αποφάσεις χρηματοδότησης επιχειρήσεων και επενδυτικών προγραμμάτων, αποφάσεις μερισματικής πολιτικής και επενδυτικές αποφάσεις.

Όλα αυτά έχουν ως σκοπό να μεγιστοποιήσουν την αγοραία αξία της επιχείρησης καθώς και των μετοχών της.

Σε γενικές γραμμές η χρηματοοικονομική διοίκηση βρίσκεται σε τρεις αλληλοσυνδεόμενες περιοχές:

- Την χρηματοοικονομική επιστήμη,
- Τα πορίσματα και
- Τα εργαλεία τους.

2.9.5 Η Διοίκηση Ανθρώπινων Πόρων

Η Διοίκηση Ανθρώπινων Πόρων είναι μια νέα προσέγγιση της Διοίκησης της απασχόλησης η οποία μέσω της στρατηγικής ενεργοποίησης ενός πιστού και ικανού εργατικού δυναμικού επιδιώκει να δημιουργήσει ένα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.

Οι τεχνικές που θα χρησιμοποιήσει θα περιέχουν ένα ευρύ φάσμα πολιτισμικών, διαρθρωτικών και προσωπικών τεχνικών.

Η Διοίκηση ανθρώπινων πόρων αντιμετωπίζει το προσωπικό όχι ως κόστος Αλλά ως περιουσιακό στοιχείο πάνω στο οποίο μπορεί να επενδύσει.

Η Διοίκηση ανθρώπινων πόρων δίνει έμφαση:

- Στην αμοιβαιότητα, δηλαδή να υπάρχει αμοιβαίος σεβασμός στις επιδιώξεις και τις

ανησυχίες τόσο της διοίκησης όσο και των εργαζομένων.

- Στην ανάπτυξη από πλευράς εργαζομένων στις αρχές αλλά και τους στόχους της οργάνωσης.
- Στην στρατηγική ολοκλήρωσης μεταξύ των επιχειρησιακών στόχων της οργάνωσης και των στόχων που αφορούν τους ανθρώπινους πόρους
- Στην ανάγκη να υπάρχει μια ισχυρή οργανωτική παιδεία η οποία μπορεί να εκφραστεί με διακηρύξεις αρχών και να ενισχυθεί με επιμόρφωση.

Υπάρχουν όμως και επικριτές της Διοίκησης των ανθρώπινων πόρων οι οποίοι υποστηρίζουν ότι όλη αυτή η θεωρία είναι απλά μια θεωρία χωρίς να έχει βάση διότι αγνοεί σκόπιμα το γεγονός ότι πολλές φορές τα συμφέροντα της διοίκησης δεν συμπίπτουν πάντα με αυτά των εργαζομένων.

Ο ρόλος της μονάδας προσωπικού είναι να βοηθάει την οργάνωση να επιτύχει τους στόχους της αναλαμβάνοντας πρωτοβουλίες σε θέματα που αφορούν τους υπαλλήλους της.

Ο γενικότερος ρόλος της είναι να λειτουργεί ως:

- i. Επιτελείο στρατηγικής
- ii. Συναρμόδια υπηρεσία
- iii. Εσωτερικός σύμβουλος
- iv. Υπηρεσία υποστήριξης
- v. Υπηρεσία εποπτείας

Σύμφωνα με τον Robert Crandall : "η διοίκηση πρέπει να έχει την υποστήριξη όλων των εργαζομένων. Δεν μπορώ να σκεφτώ τίποτα πιο σημαντικό". Η διοίκηση ανθρώπινων πόρων στην ουσία του είναι η στρατολόγηση, η επιλογή, η ανάπτυξη, η αξιοποίηση και η προσαρμογή των ανθρώπινων πόρων στους οργανισμούς.

Οι άνθρωποι πόροι ενός οργανισμού αφορούν όλους τους ανθρώπους οι οποίοι ασχολούνται με οποιαδήποτε δραστηριότητα.

Στην σημερινή εποχή δίνει περισσότερη σημασία στον τρόπο διοίκησης των ανθρώπινων πόρων σε μια επιχείρηση.

Η διοίκηση των εργαζομένων έχει πολύ μεγάλη σημασία διότι στηρίζεται στην διαπίστωση ότι οι εργαζόμενοι αυτοί επιτρέπουν στην επιχείρηση να επιτύχει τους στόχους της .

Επομένως η διοίκηση ανθρώπινων πόρων μπορεί να οριστεί ως μια σειρά από ρόλους και λειτουργίες οι οποίες αναγνωρίζουν την σημασία του ανθρώπινου παράγοντα στην εργασία και στοχεύουν στην δημιουργία ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος μέσω της στρατηγικής ανάπτυξης ενός ικανού και αφοσιωμένου ανθρώπινου δυναμικού.

Στόχος της διοίκησης ανθρώπινων πόρων είναι η βελτίωση της παραγωγικής συνεισφοράς των ανθρώπων στην επιχείρηση με τρόπους που είναι αποδεκτοί.

Την επιτυχία κάθε οργανισμού την καθορίζουν οι άνθρωποι πόροι. Οι στόχοι αυτοί μπορούν να καταταχθούν σε τέσσερις κατηγορίες:

- a) Οργανωτικοί στόχοι
- b) Λειτουργικοί στόχοι
- c) Κοινωνικοί στόχοι
- d) Προσωπικοί στόχοι

2.9.6 Διαχείριση Πληροφοριών Και Η Σημασία Τους

Ένας από τους πιο ανταγωνιστικούς τρόπους για να αποκτηθεί ένα ανταγωνιστικό σιστημα πληροφοριών είναι η έξυπνη χρήση των πληροφοριών και της πληροφορικής.

Το πρόβλημα με τους τρόπους αυτούς είναι ότι πολλές εταιρείες δε διαθέτουν τα κατάλληλα μέσα για να αξιοποιήσουν τις πληροφορίες που υπάρχουν.

Η διαχείριση των πληροφοριών γίνεται με την συλλογή και τον χειρισμό αυτών από μια ή περισσότερες πηγές και την προώθηση αυτών προς διάφορες κατευθύνσεις.

Ο χειρισμός των πληροφοριών περιλαμβάνει την οργάνωση και τον έλεγχο της δομής, της επεξεργασίας και της παροχής των πληροφοριών.

Η διαχείριση των πληροφοριών συνίσταται σε οργάνωση, ανάκτηση, συλλογή και συντήρηση πληροφοριών.

Η λήψη αποφάσεων η οποία είναι βασισμένη σε επεξεργασία πληροφοριών αποτελεί βασικό στοιχείο της επιχειρηματικότητας.

Από την άλλη υπάρχει και η ατελής πληροφόρηση η οποία αντιμετωπίζει δύο ζητήματα:

1. Είναι αδύνατο να καταφέρει κανείς να συλλέξει και να αξιοποιήσει το σύνολο της εξωτερικής πληροφόρησης, το οποίο είναι χρήσιμο στη λήψη μιας απόφασης.
2. Η οργανωτική δομή και οι διαδικασίες που πρέπει να ακολουθηθούν μπορεί να αποτρέψουν τη λήψη μιας λύσης. Αυτό το πρόβλημα είναι ιδιαίτερα έντονο όταν πρόκειται για γραφειοκρατικούς οργανισμούς. Ένας οργανισμός ή μια επιχείρηση για να μπορέσει να λειτουργήσει χρειάζεται μια αποτελεσματική οργάνωση και πληροφορίες. Τα υψηλά στελέχη μιας επιχείρησης μπορούν να ασκούν εξουσία διότι διαθέτουν τις κατάλληλες πληροφορίες. Το πως δομείται το κατάλληλο πληροφοριακό σύστημα επηρεάζει τη συμπεριφορά και τη διοίκηση του οργανισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ

3.1 Έννοια Αποθεμάτων

Αποθέματα είναι τα υλικά αγαθά που ανήκουν στην οικονομική μονάδα, τα οποία:

- Προορίζονται να πωληθούν (Εμπορεύματα)
- Προορίζονται να αναλωθούν για την παραγωγή έτοιμων αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών (Πρώτες & βοηθητικές ύλες)
- Προορίζονται να αναλωθούν για την καλή λειτουργία, τη συντήρηση ή επισκευή παγίων (Ανταλλακτικά παγίων)
- Βρίσκονται στη διαδικασία της παραγωγής και προορίζονται να πωληθούν όταν πάρουν τη μορφή των έτοιμων προϊόντων
- Προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για τη συσκευασία των εμπορευμάτων ή των προϊόντων που παράγονται (Υλικά & είδη συσκευασίας)

3.2 Ιστορική Αναδρομή

Ιστορικά οι πρώτες εφαρμογές μεθοδολογιών επιχειρησιακής έρευνας σημειώθηκαν κατά τα έτη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, στις δραστηριότητες Logistics. Κάποιες ομάδες επιστημόνων αδυνατούσαν να επιλύσουν με τις κλασικές παραδοσιακές μεθόδους τα διάφορα προβλήματα που παρουσιάζονταν και έτσι αναγκάστηκαν να μελετήσουν τον τομέα των αποθεμάτων (Μπερμπέρης, 2010) Πολλές φορές η διαχείριση των αποθεμάτων μεταφράζονταν ως χαμηλά επίπεδα διαχείρισης με πάρα πολλά αποθέματα ή και το αντίστροφο.

Με την τεχνολογική πρόοδο τα προβλήματα αυτά άρχισαν να πληθαίνουν, διότι κάποιοι οργανισμοί δύναται να παράγουν και να προσφέρουν υλικά ποικιλόμορφα σε μεγαλύτερη ταχύτητα και ποσότητα (Μπερμπέρης, 2010). Η πρώτη, ουσιαστικά, εργασία σχετικά με την μοντελοποίηση συστημάτων αποθήκευσης έγινε το 1913 και αφορούσε την τυποποίηση ενός ντετερμινιστικού μοντέλου αποθεμάτων και αποδείκνυε τη μαθηματική σχέση για την οικονομική ποσότητα παραγγελίας (Economic Order Quantity).

Έπειτα από 20 χρόνια, άρχισαν να γίνονται γνωστές οι έρευνες του R.H. Wilson¹, ενώ αργότερα εμφανίστηκαν στο προσκήνιο οι εργασίες του A. Dvoretzky το 1952 και του K. Arrow το 1958, οι οποίες χαρακτηρίστηκαν ως ο σταθμός στη μετέπειτα πορεία της διαχείρισης αποθεμάτων με μαθηματικό υπόβαθρο.

Μέχρι σήμερα έχουν δημοσιευθεί χιλιάδες έρευνες επιστημόνων σχετικά με προβλήματα στη διαχείριση αποθεμάτων (Μπερμπέρης, 2010). Επιπλέον, την τελευταία δεκαετία έχουν γίνει σημαντικές αλλαγές στις πρακτικές εφαρμογές της διαχείρισης αποθεμάτων, προερχόμενες κυρίως από την Ιαπωνία.

Τα αποθέματα κύκλου έχουν μειωθεί σημαντικά με την παραγωγή μικρότερων παρτίδων, τα αποθέματα αποσύνδεσης έχουν σχεδόν εξαφανισθεί από μερικές βιομηχανίες που παράγουν μετά από παραγγελία.

Αυτό έχει οδηγήσει κάποιους συγγραφείς και επαγγελματίες να αναθεωρήσουν τις κλασικές τεχνικές. Έτσι σε κάποια βιβλία εμφανίζονται δύο ανεξάρτητα μέρη, το πρώτο με κλασικές τεχνικές και το δεύτερο με σύγχρονα συστήματα, χωρίς να επιχειρείται κάποια σύνδεση μεταξύ τους. Βέβαια, δεν υπάρχει κάποια βασική αδυναμία μεταξύ της θεωρίας των αποθεμάτων και της ανάλυσης αλληλεπιδράσεων (Βλάχος, 2005)

3.3 Λογιστική Παρακολούθηση Των Αποθεμάτων

Η λογιστική παρακολούθηση των αποθεμάτων γίνεται με την ομάδα 2.

Αναλυτικά οι λογαριασμοί είναι :

20.ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ

- 21.ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΤΟΙΜΑ ΚΑΙ ΗΜΙΤΕΛΗ
- 22.ΥΠΟΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΛΕΙΜΜΑΤΑ
- 23.ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ
- 24.ΠΡΩΤΕΣ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΕΣ ΥΛΕΣ- ΥΛΙΚΑ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ
- 25.ΑΝΑΛΩΣΙΜΑ ΥΛΙΚΑ
- 26.ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΠΑΓΙΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ
- 28.ΕΙΔΗ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ.

3.3.1 Εμπορεύματα Λογαριασμός 20

Τα οικονομικά αγαθά που προκύπτουν ως αποτέλεσμα της παραγωγικής προσπάθειας του ανθρώπου ονομάζονται εμπορεύματα.

Τα οικονομικά αγαθά ονομάζονται επίσης προϊόντα, επειδή παράγονται με κάποια διαδικασία επειδή γίνονται αντικείμενα αγοραπωλησίας, ενώ αποτελούν αντικείμενο μελέτης της οικονομικής επιστήμης.

Το κύριο χαρακτηριστικό των οικονομικών αγαθών είναι ότι βρίσκονται σε περιορισμένες ποσότητες σε σχέση με τις ανάγκες που ικανοποιούν, υπόκεινται δηλαδή στον περιορισμό της στενότητας.

Τα Εμπορεύματα στις χρηματαγορές είναι τα αγαθά, μέταλλα, ή άλλη τυποποιημένη φυσική ουσία που οι επενδυτές αγοράζουν και πωλούν συνήθως μέσω συμβολαίων μελλοντικής εκπλήρωσης (commodity futures).

Η διαπραγμάτευση και η αγοραπωλησία των εμπορευμάτων διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στις διεθνείς αγορές και τα χρηματιστήρια εμπορευμάτων. Τα πιο γνωστά συμβόλαια των Commodities μπορούν να διακριθούν σε ευρύτερες κατηγορίες όπως ενέργεια (πετρέλαιο, φυσικό αέριο), μέταλλα (χρυσός, άργυρος, χαλκός, μόλυβδος, ψευδάργυρος, νίκελ κλπ), δημητριακά, τρόφιμα και κλωστοϋφαντουργικά.

3.3.2 Προϊόντα Έτοιμα Και Ημιτελή Λογαριασμός 21

Έτοιμα προϊόντα είναι τα υλικά αγαθά που παράγονται, κατασκευάζονται ή συναρμολογούνται

από την οικονομική μονάδα με σκοπό την πώλησή τους.

Ημιτελή προϊόντα είναι τα υλικά αγαθά που, μετά από κατεργασία σε ορισμένο στάδιο (ή στάδια), είναι έτοιμα για παραπέρα βιομηχανοποίηση (ή κατεργασία) ή για πώληση στην ημιτελή τους κατάσταση.

3.3.3. Υποπροϊόντα Και Υπολείμματα Λογαριασμός 22

Υποπροϊόντα είναι τα υλικά αγαθά (προϊόντα) που παράγονται μαζί με τα κύρια προϊόντα, σε διάφορα στάδια της παραγωγικής διαδικασίας, από τις ίδιες πρώτες και βοηθητικές ύλες. Τα υποπροϊόντα επαναχρησιμοποιούνται από την οικονομική μονάδα σαν πρώτη ύλη ή πωλούνται αυτούσια.

Υπολείμματα είναι υλικά κατάλοιπα της παραγωγικής διαδικασίας, κατά κανόνα άχρηστα. Τα υπολείμματα, όταν, σαν άχρηστα, απορρίπτονται, αντιπροσωπεύουν μέρος της βιομηχανικής απώλειας (π.χ. φύρας).

Στην κατηγορία των υπολειμμάτων (λογαριασμός 22) εντάσσονται και τα ακατάλληλα για βιομηχανοποίηση ή κανονική αξιοποίηση διάφορα υλικά ή έτοιμα ή ημιτελή προϊόντα.

3.3.4 Παραγωγή Σε Εξέλιξη Λογαριασμός 23

Παραγωγή σε εξέλιξη είναι πρώτες ύλες, βοηθητικά υλικά, ημιτελή προϊόντα και άλλα στοιχεία (π.χ. εργασία, γενικά βιομηχανικά έξοδα), τα οποία κατά τη διάρκεια της χρήσεως ή στο τέλος αυτής, κατά την απογραφή, βρίσκονται στο κύκλωμα της παραγωγικής διαδικασίας για κατεργασία.

3.3.5 Πρώτες Και Βοηθητικές Ύλες - Υλικά Συσκευασίας Λογαριασμός 24

Πρώτες και βοηθητικές ύλες είναι τα υλικά αγαθά που η οικονομική μονάδα αποκτάει με σκοπό τη βιομηχανική επεξεργασία ή συναρμολόγησή τους για την παραγωγή ή κατασκευή προϊόντων.

Υλικά συσκευασίας είναι τα υλικά αγαθά που η οικονομική μονάδα αποκτάει με σκοπό τη χρησιμοποίησή τους για τη συσκευασία των προϊόντων της, ώστε τα τελευταία να φτάνουν στην κατάσταση εκείνη στην οποία είναι δυνατό ή σκόπιμο να προσφέρονται στην πελατεία.

3.3.6 Αναλώσιμα Υλικά Λογαριασμός 25

Αναλώσιμα υλικά είναι τα υλικά αγαθά που η οικονομική μονάδα αποκτάει με προορισμό την

ανάλωσή τους για συντήρηση του πάγιου εξοπλισμού της και γενικά για την εξασφάλιση των αναγκαίων συνθηκών λειτουργίας των κύριων και βοηθητικών υπηρεσιών της.

3.3.7 Ανταλλακτικά Παγίων Στοιχείων Λογαριασμός 26

Ανταλλακτικά πάγιων στοιχείων είναι τα υλικά αγαθά που η οικονομική μονάδα αποκτάει με σκοπό την ανάλωσή τους για συντήρηση και επισκευή του πάγιου εξοπλισμού της.

3.3.8 Είδη Συσκευασίας Λογαριασμός 28

Είδη συσκευασίας είναι τα υλικά μέσα που χρησιμοποιούνται από την οικονομική μονάδα για τη συσκευασία εμπορευμάτων ή προϊόντων της και παραδίνονται στους πελάτες μαζί με το περιεχόμενό τους. Τα είδη συσκευασίας είναι επιστρεπτέα ή μη επιστρεπτέα, ανάλογα με τη συμφωνία που γίνεται κατά την πώληση σχετικά με την επιστροφή τους ή μη.

3.4 Ανάπτυξη Των Λογαριασμών Των Αποθεμάτων.

Οι πρωτοβάθμιοι λογαριασμοί αποθεμάτων (20-28), οι οποίοι είναι υποχρεωτικοί, αναπτύσσονται σε δευτεροβάθμιους, τριτοβάθμιους ή αναλυτικότερους λογαριασμούς, σύμφωνα με τις πληροφοριακές ανάγκες κάθε οικονομικής μονάδας.⁴

Οι αγορές που πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια της χρήσεως, καθώς και τα αρχικά και τελικά αποθέματα, για κάθε κατηγορία αγαθών των λογαριασμών 20-28, παρακολουθούνται υποχρεωτικά σε χωριστούς δευτεροβάθμιους, τριτοβάθμιους ή αναλυτικότερους λογαριασμούς.

Ακολουθεί, ενδεικτικά, η ανάπτυξη του λογαριασμού 20.

20 ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ

20.00 Είδος Α'

20.00.00 Αποθέματα

20.00.01 Αγορές χρήσεως

20.00.02 Εκπτώσεις αγορών (είδους Α)

20.01 Είδος Β'

20.01.00 Αποθέματα

20.01.01 Αγορές χρήσεως

20.01.02 Εκπτώσεις αγορών (είδους Β)

20.02 Είδος Γ'

κ.ο.κ.

20.98 Εκπτώσεις αγορών (για περισσότερα από ένα είδη)

20.99 Προϋπολογισμένες αγορές (Λ/58.14)

Το τελευταίο όριο αναλύσεως για καθένα από τους πρωτοβάθμιους λογαριασμούς 20-28 είναι η μερίδα αποθήκης, εκτός αν οι μερίδες αποθήκης (διαρκής απογραφή) εξυπηρετούνται στην ομάδα 9 της αναλυτικής λογιστικής (οικείοι υπολογαριασμοί του λογαριασμού 94 «αποθέματα»). Το αναλυτικό περιεχόμενο της μερίδας αποθήκης περιγράφεται στην παρ. 5.215 του πέμπτου μέρους.

3.5 Λειτουργία Των Λογαριασμών Αποθεμάτων

Οι λογαριασμοί 20-28 λειτουργούν σύμφωνα με τα παρακάτω:

- ❖ Κατά την έναρξη της χρήσεως χρεώνονται (οι ειδικοί υπολογαριασμοί αποθεμάτων) με την αξία των αποθεμάτων της προηγούμενης απογραφής.
- ❖ Κατά τη διάρκεια της χρήσεως χρεώνονται (οι ειδικοί υπολογαριασμοί αγορών) με την αξία κτήσεως των αγοραζόμενων αγαθών, όπως η αξία αυτή προσδιορίζεται παρακάτω στην παρ. 2.2.203, όπου περιγράφεται αναλυτικότερα και ο τρόπος λειτουργίας των λογαριασμών αποθεμάτων κατά την αγορά των υλικών αγαθών, και πιστώνονται με τις τυχόν επιστροφές αγορών και τις εκτός τιμολογίου εκπτώσεις.
- ❖ Κατά το τέλος της χρήσεως πιστώνονται, με χρέωση του λογαριασμού 80.00 «λογαριασμός γενικής εκμεταλλεύσεως», με την αξία των αρχικών αποθεμάτων και την αξία των καθαρών, μετά την αφαίρεση των επιστροφών και των εκτός τιμολογίου εκπτώσεων, αγορών της χρήσεως, και χρεώνονται, με πίστωση του αυτού λογαριασμού 80.00, με την αξία των τελικών αποθεμάτων, όπως η αξία αυτή προκύπτει κατά την αποτίμησή τους που διενεργείται σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται παρακάτω στην παρ. 2.2.205.

Ειδικά για τα επιστρεπτά από τους πελάτες είδη συσκευασίας ορίζονται τα εξής:

1. Όταν η αξία τους περιλαμβάνεται στο τιμολόγιο πωλήσεως (ή στο δελτίο λιανικής πωλήσεως), χρεώνεται με αυτήν ο λογαριασμός 30.00 «πελάτες εσωτερικού» (ή 30.01 ή 30.02 ή 30.03 ή ο 38.00), με πίστωση του λογαριασμού 30.07 «πελάτες αντίθετος λογαριασμός αξίας ειδών συσκευασίας». Κατά την επιστροφή στην οικονομική μονάδα

των ειδών συσκευασίας ενεργείται αντίστροφη εγγραφή. Σε περίπτωση που τα τιμολογημένα είδη συσκευασίας δεν επιστρέφονται μέσα στην καθορισμένη προθεσμία, χρεώνεται ο λογαριασμός 30.07, με την αξία με την οποία προηγούμενα είχε πιστωθεί, και πιστώνεται ο οικείος υπολογαριασμός «πωλήσεις ειδών συσκευασίας» του 72.

2. Όταν η αξία τους δεν τιμολογείται, αλλά μόνο η ποσότητά τους αναγράφεται στο τιμολόγιο πωλήσεως του περιεχομένου τους ή σε άλλο ιδιαίτερο στοιχείο (π.χ. δελτίο παραδόσεως ειδών συσκευασίας), η λογιστική τους παρακολούθηση γίνεται σύμφωνα με τις ιδιαίτερες συνθήκες κάθε οικονομικής μονάδας, με την προϋπόθεση ότι από τους λογαριασμούς που τηρούνται (λογιστικά ή εξωλογιστικά) προκύπτουν πάντοτε τα μη τιμολογημένα είδη συσκευασίας που βρίσκονται στα χέρια κάθε πελάτη.
3. Τα ποσά που η οικονομική μονάδα εισπράττει από τους πελάτες της για εγγύηση της επιστροφής των ειδών συσκευασίας, τα οποία παραδίνονται σ' αυτούς χωρίς να τιμολογούνται, καταχωρούνται σε πίστωση του λογαριασμού 30.04 «πελάτες εγγυήσεις ειδών συσκευασίας». Αν τα μη τιμολογημένα είδη συσκευασίας δεν επιστρέφονται από τους πελάτες μέσα στην καθορισμένη προθεσμία, για το ποσό της αποζημιώσεως, που η οικονομική μονάδα εξασφαλίζει για αποκατάσταση της ζημίας από την μη επιστροφή των ειδών αυτών, εκδίδεται τιμολόγιο πωλήσεως (ή δελτίο λιανικής πωλήσεως) και χρεώνεται ο προσωπικός λογαριασμός του πελάτη, με πίστωση του οικείου υπολογαριασμού «πωλήσεις ειδών συσκευασίας» του 72, το δε ποσό της σχετικής εγγυήσεως του πελάτη μεταφέρεται από την πίστωση του λογαριασμού 30.04 στην πίστωση του προσωπικού του λογαριασμού.
4. Τα ποσά που η οικονομική μονάδα ενδεχόμενα, εισπράττει από τους πελάτες της για τη χρησιμοποίηση απ' αυτούς των επιστρεπτέων ειδών συσκευασίας, καταχωρούνται σε πίστωση του λογαριασμού 74.98.01 «έσοδα από μερική χρησιμοποίηση ειδών συσκευασίας».

Για τους λογαριασμούς «εκπτώσεις αγορών» και «προϋπολογισμένες αγορές» ισχύουν τα ακόλουθα:

- ❖ Εκπτώσεις αγορών: Οι προαιρετικοί υπολογαριασμοί 20.98, 24.98, 25.98, 26.98 και 28.98 πιστώνονται με τις εκτός τιμολογίου χορηγούμενες εκπτώσεις επί αγορών, όταν η διάκρισή τους κατ' είδος αγορών είναι αδύνατη ή παρουσιάζει δυσκολίες.

Προϋπολογισμένες αγορές: Οι προαιρετικοί υπολογαριασμοί 20.99, 24.99, 25.99, 26.99 και 28.99, κατά το τέλος της περιόδου λογισμού (π.χ. στο τέλος του μήνα), χρεώνονται με τις προϋπολογισμένες αγορές (αξία αγορασμένων αγαθών που παραλαμβάνονται χωρίς τιμολόγιο ή άλλο παραστατικό αξίας κατά τη διάρκεια της χρήσεως), με πίστωση των αντίστοιχων και οικείων υπολογαριασμών του 58 «λογαριασμοί περιοδικής κατανομής».

Στο τέλος της επόμενης περιόδου λογισμού (π.χ. στο τέλος του επόμενου μήνα ή της επόμενης τριμηνίας) ακυρώνονται οι εγγραφές των προϋπολογισμένων αγορών, οι οποίες έγιναν στο τέλος της προηγούμενης περιόδου λογισμού, και διενεργούνται νέες εγγραφές προϋπολογισμένων αγορών, σύμφωνα με τα στοιχεία της νέας (επόμενης) περιόδου λογισμού, κατά τον ίδιο τρόπο που ορίζεται παραπάνω.

Σε όλες τις περιπτώσεις που παρουσιάζεται ανάγκη προϋπολογισμού της αξίας αγορασμένων

αγαθών, αντί της εφαρμογής της παραπάνω διαδικασίας, παρέχεται η δυνατότητα πιστώσεως του λογαριασμού 56.02 «αγορές υπό τακτοποίηση», σύμφωνα με όσα ορίζονται στην περίπτ. 7 της παρακάτω παρ. 2.2.203.

Οι σχετικοί με τη συνλειτουργία των παραπάνω λογαριασμών προϋπολογισμένων αγορών με τους οικείους υπολογαριασμούς του 58 κανόνες, περιλαμβάνονται στην παρ. 2.2.509.

3.6 Αγορές Αποθεμάτων

Για τις αγορές αποθεμάτων ισχύουν τα παρακάτω:

1. Οι αγορές αποθεμάτων που πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια της χρήσεως καταχωρούνται στη χρέωση των λογαριασμών της ομάδας 2 (των ειδικών υπολογαριασμών αγορών) με την τιμή κτήσεώς τους, δηλαδή με την τιμολογιακή τους αξία προσαυξημένη με τα ειδικά έξοδα αγοράς.

2. Τιμολογιακή αξία είναι η αξία που αναγράφεται στα τιμολόγια αγοράς, μειωμένη κατά τις ενδεχόμενες εκπτώσεις που χορηγούνται από τους προμηθευτές και απαλλαγμένη από τα ποσά των φόρων και τελών τα οποία δεν βαρύνουν, τελικά, την οικονομική μονάδα.

3. Τα ποσά Φ.Κ.Ε. (ή φόρου προστιθέμενης αξίας, σε περίπτωση αντικαταστάσεως του φόρου κύκλου εργασιών με το φόρο προστιθέμενης αξίας) που καταβάλλονται κατά τις αγορές των προς βιομηχανοποίηση υλών, τα οποία, σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία, συμψηφίζονται με οφειλές της οικονομικής μονάδας από Φ.Κ.Ε. που αντιστοιχεί στις πωλήσεις της, καταχωρούνται σε χρέωση του λογαριασμού 54.00 «φόρος κύκλου εργασιών». Οι δασμοί, φόροι και τέλη, που καταβάλλονται προσωρινά κατά την εισαγωγή από το εξωτερικό αγαθών, τα οποία προορίζονται για βιομηχανοποίηση και επανεξαγωγή, είναι δυνατό να καταχωρούνται σε χρέωση του λογαριασμού 33.14.01 «δασμοί και λοιποί φόροι εισαγωγής προς επιστροφή».

4. Τα ειδικά έξοδα αγορών, δηλαδή εκείνα που πραγματοποιούνται κατά τρόπο άμεσο για κάθε συγκεκριμένη αγορά μέχρι την παραλαβή και αποθήκευση των αγαθών (π.χ. οι δασμοί εισαγωγής ή τα έξοδα μεταφοράς και παραλαβής των αγαθών), καταχωρούνται απευθείας σε χρέωση των οικείων λογαριασμών της ομάδας 2. Τα έξοδα αυτά, αν για οποιοδήποτε λόγο καταχωρηθούν σε λογαριασμούς της ομάδας 6, μεταφέρονται με αντιστοιχισμό στους συγκεκριμένους λογαριασμούς της ομάδας 2, τους οποίους αφορούν. Στους λογαριασμούς της ομάδας 2 μεταφέρονται επίσης τα ειδικά έξοδα αγορών, τα οποία προηγούμενα έχουν συγκεντρωθεί σε υπολογαριασμούς του 32.01 «παραγγελίες κυκλοφορούντων στοιχείων».

5. Ο τρόπος υπολογισμού του κόστους των αγαθών που εισάγονται από το εξωτερικό καθορίζεται στην παρ. 2.3.1 «υπολογισμός της αξίας των αγορών από το εξωτερικό και των πωλήσεων στο εξωτερικό».

6. Σε περιπτώσεις που, για διάφορους λόγους, οι εκπτώσεις αγορών δεν είναι δυνατό να μειώνουν την τιμολογιακή αξία αγοράς, καταχωρούνται στους ιδιαίτερους, κατά κατηγορία αποθεμάτων, υπολογαριασμούς, είτε κατ' είδος αποθεμάτων, είτε για περισσότερα είδη όταν δεν

είναι δυνατός ή όταν είναι δυσχερής ο διαχωρισμός τους στα επιμέρους είδη. Στο τέλος της χρήσεως, τα υπόλοιπα των υπολογαριασμών εκπτώσεων αγορών μεταφέρονται στους αντίστοιχους υπολογαριασμούς «αγορές χρήσεως». Όταν οι εκπτώσεις αγορών αναφέρονται σε περισσότερα από ένα είδη αποθεμάτων και ο διαχωρισμός τους κατ' είδος είναι αδύνατος ή δυσχερής, η κατανομή τους στα είδη αυτά γίνεται ανάλογα με την πριν από τις εκπτώσεις αξία κτήσεώς τους.

7. Η χρέωση των λογαριασμών αποθεμάτων με την αξία των αγαθών που αγοράζονται διενεργείται κατά την παραλαβή τους με βάση τα τιμολόγια και λοιπά δικαιολογητικά αγοράς. Σε περίπτωση που τα τιμολόγια ή τα λοιπά δικαιολογητικά αγοράς δεν περιέρχονται στην οικονομική μονάδα κατά την παραλαβή των αγαθών, χρεώνονται οι λογαριασμοί αποθεμάτων με τη συμφωνημένη αξία των αγαθών που παραλαμβάνονται, με πίστωση του λογαριασμού 56.02 «αγορές υπό τακτοποίηση», ο οποίος χρεώνεται αμέσως μετά τη λήψη του οικείου στοιχείου π.χ. τιμολογίου, με πίστωση του λογαριασμού του προμηθευτή ή των λογαριασμών των χρηματικών διαθεσίμων ή των οικείων υπολογαριασμών του 32. Ενδεχόμενη διαφορά μεταξύ της αξίας του τιμολογίου και εκείνης που λαμβάνεται υπόψη κατά τη χρέωση των λογαριασμών των αποθεμάτων, καταχωρείται στους οικείους λογαριασμούς αυτών, εκτός αν η τακτοποιητική εγγραφή γίνεται έπειτα από το κλείσιμο του ισολογισμού, οπότε η διαφορά αυτή καταχωρείται στον οικείο υπολογαριασμό του 82 «έξοδα και έσοδα προηγούμενων χρήσεων».

8. Σε περιπτώσεις που, κατά τη διάρκεια της χρήσεως, περιέρχονται στην οικονομική μονάδα τιμολόγια πριν από την παραλαβή των αντίστοιχων αγαθών, δε διενεργούνται εγγραφές. Σε περιπτώσεις που, κατά το τέλος της χρήσεως, λαμβάνονται τιμολόγια για αγορές αγαθών που δεν έχουν παραληφθεί, αλλά έχουν φορτωθεί για λογαριασμό και με ευθύνη της οικονομικής μονάδας, πιστώνεται με την αξία τους ο προσωπικός λογαριασμός του προμηθευτή, με χρέωση του υπολογαριασμού 36.02 «αγορές υπό παραλαβή». Ο λογαριασμός 36.02 τακτοποιείται στην επόμενη χρήση, κατά την παραλαβή των αγαθών, με χρέωση των οικείων λογαριασμών της ομάδας 2. Αν τα τιμολόγια αφορούν αγορές αγαθών από το εξωτερικό που, κατά το τέλος της χρήσεως, δεν έχουν παραληφθεί, η οικονομική μονάδα μπορεί να μη διενεργεί σχετικές εγγραφές.

3.7 Απογραφή αποθεμάτων

1. Οι οικονομικές μονάδες είναι υποχρεωμένες να πραγματοποιούν πραγματικές (φυσικές) απογραφές των αποθεμάτων τους τουλάχιστο μία φορά μέσα σε κάθε χρήση και μάλιστα στο τέλος αυτής. Κατά την απογραφή πρέπει να αναγνωρίζονται, να καταμετρούνται και να καταγράφονται όλα τα αποθέματα κατ' είδος, ποιότητα και ποσότητα και να γίνεται η κατάταξη αυτών σε κατηγορίες που να αντιστοιχούν στους επιμέρους λογαριασμούς των αποθεμάτων. Είδη που βρίσκονται σε τρίτους για πώληση, για ενέχυρο ή για άλλους λόγους, καταχωρούνται ιδιαίτερα στην απογραφή.

2. Οι οικονομικές μονάδες που τηρούν τους λογαριασμούς αποθεμάτων κατά τη μέθοδο της διαρκούς απογραφής, σύμφωνα με όσα καθορίζονται στην παρ. 5.215 του πέμπτου μέρους, έχουν τη δυνατότητα, αντί να διενεργούν πραγματική απογραφή για όλα τα είδη κατά τη λήξη της χρήσεως, να εφαρμόζουν τη μέθοδο της περιοδικής απογραφής. Σύμφωνα με τη μέθοδο

αυτή η απογραφή, για κάθε κατηγορία ειδών, γίνεται μέσα στη χρήση, αλλά σε καθορισμένους χρόνους που κρίνονται κατάλληλοι από την οικονομική μονάδα, με την προϋπόθεση ότι όλα τα είδη θα απογράφονται τουλάχιστο μία φορά μέσα στη χρήση.

Η αποτίμηση των ειδών που απογράφονται με τη μέθοδο της περιοδικής απογραφής γίνεται στο τέλος της χρήσεως, με βάση τις ποσότητες που προκύπτουν από τα λογιστικά δεδομένα της τελευταίας εργάσιμης ημέρας.

3.8 Αποτίμηση Αποθεμάτων Απογραφής

3.8.1 Τιμές Που Πρέπει Να Εφαρμόζονται Για Την Αποτίμηση Των Αποθεμάτων Της Απογραφής

1. Τα αποθέματα που προέρχονται από αγορές υποτιμούνται στην κατ' είδος χαμηλότερη τιμή μεταξύ τιμής κτήσεως και τρέχουσας τιμής αγοράς.
2. Τα αποθέματα (εκτός από τα υπολείμματα και υποπροϊόντα) που προέχονται από την παραγωγή της οικονομικής μονάδας και προορίζονται, είτε για πώληση ως έτοιμα προϊόντα, είτε για παραπέρα επεξεργασία προς παραγωγή έτοιμων προϊόντων, υποτιμώνται στην κατ' είδος χαμηλότερη τιμή μεταξύ τιμών ιστορικού κόστους παραγωγής και καθαρής ρευστοποιήσιμης αξίας.
3. Τα υπολείμματα αποτιμώνται στην πιθανή τιμή πωλήσεώς τους, μειωμένη με τα άμεσα έξοδα που υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιηθούν για την πώλησή τους.
4. Τα υποπροϊόντα, εφόσον προορίζονται για πώληση, αποτιμώνται στην πιθανή τιμή πωλήσεώς τους, μειωμένη με τα άμεσα έξοδα πωλήσεως, όπως και στην περίπτωση των υπολειμμάτων. Όταν όμως προορίζονται να χρησιμοποιηθούν από την ίδια την οικονομική μονάδα, αποτιμώνται στην τιμή χρησιμοποίησεώς τους, δηλαδή στην τιμή που θα αγοράζονταν, είτε τα συγκεκριμένα υποπροϊόντα, είτε άλλα ισοδύναμης αξίας, με σκοπό να χρησιμοποιηθούν από αυτή.
5. Οι οικονομικές μονάδες που εφαρμόζουν σύστημα πρότυπης κοστολογήσεως έχουν τη δυνατότητα να αποτιμούν τα αποθέματά τους στις τιμές του πρότυπου κόστους, με την προϋπόθεση ότι οι αποκλίσεις, που ενδεχόμενα θα προκύψουν ανάμεσα στο ιστορικό και στο πρότυπο κόστος, θα κατανέμονται στα απώλητα (μένοντα) και στα πωλημένα αποθέματά τους. Το ποσό των αποκλίσεων που αναλογεί στα απώλητα αποθέματα της απογραφής εμφανίζεται ιδιαίτερα.

3.8.2 Εννοιολογικός Προσδιορισμός Των Τιμών Και Μεθόδων Που Εφαρμόζονται Για Την Αποτίμηση Των Αποθεμάτων

1. Τιμή κτήσεως: Είναι η τιμολογιακή αξία αγοράς των αποθεμάτων, αυξημένη με τα ειδικά έξοδα αγοράς και μειωμένη με τις εκπτώσεις (άμεσο κόστος αγοράς).

Τιμολογιακή αξία είναι η αξία αγοράς που αναγράφεται στα τιμολόγια, μειωμένη κατά τις εκπτώσεις που κάθε φορά χορηγούνται από τους προμηθευτές και απαλλαγμένη από τους φόρους και τα τέλη που δε βαρύνουν τελικά, την οικονομική μονάδα.

Ειδικά έξοδα αγοράς είναι τα άμεσα έξοδα αγοράς που γίνονται μέχρι την παραλαβή και αποθήκευση του αγαθού και ιδιαίτερα οι δασμοί και λοιποί φόροι-τέλη εισαγωγής, καθώς και τα έξοδα μεταφοράς και παραλαβής των σχετικών ειδών.

2. Μέθοδοι υπολογισμού της τιμής κτήσεως: Η τιμή κτήσεως υπολογίζεται με οποιαδήποτε από τις παρακάτω μεθόδους, καθώς και με οποιαδήποτε άλλη παραδεγμένη μέθοδο.

I. Η μέθοδος του μέσου σταθμικού κόστους: Κατά τη μέθοδο αυτή η μέση σταθμική τιμή κτήσεως υπολογίζεται με τον εξής τύπο:

Αξία αποθέματος ενάρξεως της περιόδου	+	αξία αγορών της περιόδου στην τιμή κτήσεως
Ποσότητα αποθέματος ενάρξεως της περιόδου	+	ποσότητα που αγοράζεται στην περίοδο

II. Η μέθοδος του κυκλοφοριακού μέσου όρου ή των διαδοχικών υπολοίπων: Κατά τη μέθοδο αυτή μετά από κάθε εισαγωγή καθορίζεται η μέση τιμή του υπολοίπου με τον εξής τύπο:

Αξία προηγούμενου υπολοίπου	+	αξία νέας αγοράς στην τιμή κτήσεως
Ποσότητα υπολοίπου	+	ποσότητα νέας αγοράς

- III. Η μέθοδος πρώτη εισαγωγή - πρώτη εξαγωγή (F.I.F.O.): Κατά τη μέθοδο αυτή θεωρείται ότι η πρώτη εισαγωγή (αγορά) εξάγεται πρώτη (First In - First Out) και ότι τα αποθέματα της απογραφής προέρχονται από τις τελευταίες αγορές της χρήσεως και αποτιμούνται στις τιμές που αντίστοιχα αγοράστηκαν. Η αρχή του σχετικού υπολογισμού γίνεται από την τελευταία αγορά.
- IV. Η μέθοδος τελευταία εισαγωγή - πρώτη εξαγωγή (L.I.F.O): Κατά τη μέθοδο αυτή θεωρείται ότι η πρώτη εξαγωγή προέρχεται από την τελευταία εισαγωγή (Last In - First Out) και ότι τα αποθέματα τέλους χρήσεως προέρχονται από τις παλαιότερες εισαγωγές. Η αρχή του σχετικού υπολογισμού γίνεται από την πρώτη αγορά της χρήσεως.
- V. Η μέθοδος του βασικού αποθέματος: Κατά τη μέθοδο αυτή τα αποθέματα τέλους χρήσεως διακρίνονται σε δύο μέρη. Το ένα αντιστοιχεί στο βασικό απόθεμα που αντιπροσωπεύει την ελάχιστη ποσότητα (στοκ ασφαλείας) η οποία κρίνεται αναγκαία για την ομαλή διεξαγωγή της συνήθους δραστηριότητας της οικονομικής μονάδας. Το άλλο προορίζεται για εξυπηρέτηση μελλοντικών αναγκών πωλήσεων, όταν πρόκειται για εμπορεύματα ή έτοιμα προϊόντα, ή

αναγκών βιομηχανοποιήσεων, όταν πρόκειται για υλικά που αναλώνονται στην παραγωγική διαδικασία. Το βασικό απόθεμα αποτιμάται στην αξία της αρχικής κτήσεώς του. Το υπόλοιπο μέρος (υπεραπόθεμα) αποτιμάται με μία από τις παραπάνω (α - δ) μεθόδους υπολογισμού της τιμής κτήσεως. Σε περίπτωση που η ποσότητα των κατ' είδος αποθεμάτων δε διακυμαίνεται σημαντικά από χρήση σε χρήση, είναι δυνατό να χαρακτηρίζεται ολόκληρη η ποσότητα αυτή σαν βασικό απόθεμα και ανάλογα να γίνεται η αποτίμησή της.

- VI. Η μέθοδος του εξατομικευμένου κόστους: Κατά τη μέθοδο αυτή τα αποθέματα παρακολουθούνται όχι μόνο κατ' είδος, αλλά και κατά συγκεκριμένες παρτίδες αγοράς ή παραγωγής, οι οποίες έτσι αποκτούν αυτοτέλεια κόστους (π.χ. παρτίδα μαλλιών, ακατέργαστων δερμάτων, πλαστικών πρώτων υλών, μερών μηχανημάτων). Κατά την αποτίμηση των αποθεμάτων της απογραφής, αυτά αναλύονται σε ποσότητες κατά παρτίδα από την οποία προέρχονται και αποτιμούνται στο κόστος της συγκεκριμένης παρτίδας, ανεξάρτητα από το χρόνο παραγωγής ή αγοράς τους.
- VII. Η μέθοδος του πρότυπου κόστους: Κατά τη μέθοδο αυτή τα αποθέματα αποτιμούνται στην τιμή του πρότυπου κόστους. Η μέθοδος του πρότυπου κόστους εφαρμόζεται με την προϋπόθεση της παραπάνω περιπτ. 5. Η οικονομική μονάδα έχει τη δυνατότητα να εφαρμόζει οποιαδήποτε από τις παραδεγμένες μεθόδους προσδιορισμού της τιμής κτήσεως, με την προϋπόθεση ότι τη μέθοδο που θα επιλέξει θα την εφαρμόζει κατά τρόπο πάγιο. Σε περιπτώσεις αλλαγής των συνθηκών ή υπάρξεως σοβαρών λόγων επιτρέπεται η αλλαγή της μεθόδου προσδιορισμού της τιμής κτήσεως, με την προϋπόθεση ότι στις δημοσιευόμενες οικονομικές καταστάσεις θα δηλώνονται οι λόγοι που οδήγησαν στην αλλαγή, καθώς και η επίδραση που είχε η αλλαγή αυτή στη διαμόρφωση των αποτελεσμάτων.
- VIII. Τρέχουσα τιμή αγοράς: Είναι η τιμή αντικαταστάσεως του συγκεκριμένου αποθέματος, δηλαδή η τιμή στην οποία η οικονομική μονάδα έχει τη δυνατότητα να προμηθευτεί το αγαθό, κατά την ημέρα συντάξεως της απογραφής, από τη συνήθη αγορά, με συνήθεις όρους και κάτω από κανονικές συνθήκες, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη περιπτωσιακά και προσωρινά γεγονότα που προκαλούν αδικαιολόγητες προσωρινές διακυμάνσεις τιμών. Η τρέχουσα τιμή αγοράς διαμορφώνεται με το συνυπολογισμό όλων των στοιχείων του κόστους κτήσεως. Σε περίπτωση αδυναμίας προσδιορισμού της τρέχουσας τιμής, εφαρμόζεται η καθαρή ρευστοποιήσιμη αξία της παρακάτω περιπτ. 10.
- IX. Ιστορικό κόστος παραγωγής: Είναι το άμεσο κόστος αγοράς (η τιμή κτήσεως) των πρώτων υλών και των διάφορων υλικών που χρησιμοποιήθηκαν στην παραγωγή των αγαθών, προσαυξημένο με τα γενικά (έμμεσα) έξοδα αγορών, καθώς και με τα άμεσα και έμμεσα έξοδα παραγωγής (κόστος κατεργασίας) που δαπανήθηκαν για να φτάσουν τα παραγμένα αγαθά στη θέση και κατάσταση που βρίσκονται κατά την απογραφή.

Το ιστορικό κόστος παραγωγής υπολογίζεται με μία από τις μεθόδους που υπολογίζεται και η τιμή κτήσεως, κατά τον τρόπο που ορίζεται παραπάνω στην περίπτ. 7.

Ο προσδιορισμός του ιστορικού κόστους παραγωγής γίνεται κατά τον τρόπο που περιγράφεται

στις παρ. 5.213 και 5.214 του πέμπτου μέρους.

- I. Καθαρή ρευστοποιήσιμη αξία: Είναι η τιμή πώλησεως του αποθέματος, στην οποία υπολογίζεται ότι αυτό θα πωληθεί κάτω από συνθήκες ομαλής πορείας των εργασιών της οικονομικής μονάδας, μειωμένη με το κόστος ολοκλήρωσεως της επεξεργασίας (όταν πρόκειται για ημιτελή αποθέματα ή αποθέματα που βρίσκονται στο στάδιο της κατεργασίας) και με τα έξοδα που υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιηθούν για την επίτευξη της πώλησεως.

3.8.3 Η Αποτίμηση Των Συμπαράγωγων Προϊόντων

1. Συμπαράγωγα είναι τα προϊόντα που παράγονται από την επεξεργασία της αυτής πρώτης ύλης κατά τη διάρκεια της αυτής παραγωγικής διαδικασίας.
2. Τα συμπαράγωγα προϊόντα έχουν ενιαίο κόστος παραγωγής, το οποίο, μετά τη μείωσή του κατά την αξία αποτιμήσεως των τυχόν υποπροϊόντων και υπολειμμάτων, κατανέμεται μεταξύ αυτών με κριτήριο την αξία τους σε καθαρές τιμές πώλησεως.

Παράδειγμα: Από τη βιομηχανοποίηση της πρώτης ύλης Y1 συμπαράγονται τα προϊόντα Π1 και Π2. Κατά τη διάρκεια μιας κοστολογικής περιόδου (π.χ. στο μήνα Μάρτη) τα σχετικά απολογιστικά δεδομένα έχουν ως εξής:

Βιομηχανοποίηση πρώτης ύλης Y1 μον. 110.000 X 10	Δρχ.	1.100.000
Κόστος κατεργασίας	»	500.000
Συνολικό κόστος	»	1.600.000
Μείον αξία αποτιμήσεως υποπροϊόντων και υπλειμμάτων	»	100.000
Κόστος συμπαράγωγων προϊόντων	Δρχ.	1.500.000

Παραγωγή προϊόντος Π1 μον. 40.000 τιμής πώλησεως δρχ. 25 κατά μονάδα

Παραγωγή προϊόντος Π2 μον. 50.000 τιμής πώλησεως δρχ. 20 κατά μονάδα

Η κατανομή του ενωμένου κόστους γίνεται ως εξής:

Προϊόν Π1 μον. 40.000 X 25 = 1.000.000 X (1.500.000 : 2.000.000) = 750.000

Προϊόν Π2 μον. 50.000 X 20 = 1.000.000 X (1.500.000 : 2.000.000) = 750.000

Κόστος μονάδας προϊόντος Π1 750.000 : 40.000 = δρχ. 18,75

Κόστος μονάδας προϊόντος Π2 750.000 : 50.000 = δρχ. 15,00

3.8.4 Η Αποτίμηση Των Ελαττωματικών Προϊόντων

- i. Ελαττωματικά είναι τα προϊόντα τα οποία, εξαιτίας ελαττωματικής παραγωγής ή κατασκευής, διαφέρουν από τα λοιπά κανονικά προϊόντα και πωλούνται με το χαρακτηρισμό του ελαττωματικού σε τιμή κατώτερη της κανονικής.⁴
- ii. Τα ελαττωματικά προϊόντα, ανάλογα με τις περιπτώσεις που παρουσιάζονται, υποτιμούνται ως εξής:

α. Σε περίπτωση που το ελαττωματικό προϊόν πρόκειται να διατεθεί με το ελάττωμά του σε μικρότερη τιμή, η αποτίμησή του γίνεται στην πιθανή τιμή πωλήσεώς του. Το κόστος που προκύπτει με τον τρόπο αυτό μειώνει το συνολικό κόστος παραγωγής, η διαφορά δε αποτελεί το κόστος της παραγωγής του κανονικού ή των κανονικών προϊόντων.

β. Σε περίπτωση που το ελαττωματικό προϊόν πρόκειται να διατεθεί με το ελάττωμά του με μικρή έκπτωση, αποτιμάται (κοστολογείται) όπως και το κανονικό προϊόν. Στην περίπτωση δηλαδή αυτή το συνολικό κόστος παραγωγής διαιρείται με τη συνολική σε μονάδες παραγωγή, κανονικών και ελαττωματικών προϊόντων, και από τη διαίρεση αυτή προκύπτει ενιαίο κατά μονάδα κόστος παραγωγής.

γ. Σε περίπτωση που το ελαττωματικό προϊόν δεν είναι δυνατό ή δε συμφέρει να διατεθεί στην αγορά με το ελάττωμά του, και για το λόγο αυτό επανεισάγεται στην παραγωγική διαδικασία με σκοπό την εξάλειψη του ελαττώματος, τα έξοδα της πρόσθετης κατεργασίας βαρύνουν το σύνολο της παραγωγής και όχι μόνο εκείνη που προέρχεται από την επεξεργασία των ελαττωματικών προϊόντων. Στην περίπτωση συνεπώς αυτή η αποτίμηση του ελαττωματικού προϊόντος γίνεται στο ιστορικό κόστος παραγωγής του.

δ. Σε περίπτωση που το ελαττωματικό προϊόν, για διάφορους λόγους, επαναχρησιμοποιείται στην παραγωγική διαδικασία σαν πρώτη ύλη, η αποτίμησή του γίνεται στην τιμή της πρώτης ύλης που υποκαθιστά.

3.8.5 Η Αποτίμηση Των Αποθεμάτων Που Δεν Παρακολουθούνται Με Το Σύστημα Της Διαρκούς Απογραφής

- iii. Οι οικονομικές μονάδες που τηρούν τους λογαριασμούς των αποθεμάτων τους με το σύστημα της διαρκούς απογραφής, για την αποτίμηση των αποθεμάτων απογραφής παίρνουν ως βάση τα δεδομένα των λογαριασμών αυτών.

- iv. Οι λοιπές οικονομικές μονάδες έχουν υποχρέωση να διαμορφώνουν τα βιβλία τους με κατάλληλο τρόπο, ώστε να προκύπτει από αυτά το κόστος αγοράς. Οι οικονομικές αυτές μονάδες θα υπολογίζουν το κόστος παραγωγής με τη βοήθεια εξωλογιστικών στοιχείων.

2.2.206 Λογαριασμός 27 «.....»

Ο λογαριασμός 27 είναι κενός. Η συμπλήρωση του είναι δυνατή μόνο μετά από απόφαση του κατά νόμο αρμόδιου οργάνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

4.1 Έννοια Απαιτήσεων

Εισπρακτέοι λογαριασμοί ή Απαιτήσεις είναι μελλοντικές απαιτήσεις πληρωμής που έχει από τους πελάτες της μία εταιρία. Οι απαιτήσεις δημιουργούνται όταν μια οντότητα προσφέρει αγαθά ή υπηρεσίες σε μια άλλη οντότητα και αντί να εισπράξει το αντίτιμο με την παράδοση του προϊόντος ή την παροχή της υπηρεσίας, λαμβάνει την υπόσχεση, γραπτή ή προφορική, ότι η είσπραξη θα πραγματοποιηθεί στο μέλλον.

Οι απαιτήσεις περιλαμβάνουν όλες τις αξιώσεις της επιχείρησης έναντι τρίτων (φυσικών ή νομικών προσώπων) για την παροχή χρήματος, αγαθών ή υπηρεσιών.

Θεωρούνται μέρος από το κυκλοφορούν Ενεργητικό στον Ισολογισμό γιατί αποτελεί νομική υποχρέωση για τον πελάτη η καταβολή χρημάτων για την αποπληρωμή του χρέους του.

4.2 Διακρίσεις Απαιτήσεων Ανάλογα Με Τον Φύση Των Εργασιών

Οι απαιτήσεις ανάλογα με τη φύση τους διακρίνονται σε εμπορικές και μη εμπορικές.

4.2.1 Εμπορικές Απαιτήσεις

Οι εμπορικές απαιτήσεις είναι οι απαιτήσεις που προκύπτουν από την πώληση αγαθών ή υπηρεσιών επί πιστώσει (π.χ. πελάτες και γραμμάτια πληρωτέα).

4.2.2 Μη Εμπορικές Απαιτήσεις

Μη εμπορικές είναι οι απαιτήσεις οι οποίες δεν προκύπτουν από πράξεις πώλησης αγαθών ή υπηρεσιών επί πιστώσει. Στη συγκεκριμένη κατηγορία απαιτήσεων περιλαμβάνονται οι παρακάτω λογαριασμοί:

- δάνεια και προκαταβολές προς το προσωπικό
- προκαταβολές προς προμηθευτές και εκμισθωτές
- προκαταληφθέντα έξοδα κ.ά.

Οι δύο μεγάλες κατηγορίες που διακρίνονται οι απαιτήσεις είναι οι Βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις και οι Μακροπρόθεσμες απαιτήσεις.

4.3. Απαιτήσεις Ανάλογα Με Τον Χρόνο Ρευστοποίησής Τους

Οι απαιτήσεις διακρίνονται ανάλογα με τον χρόνο που έχει συμφωνηθεί να γίνει απαιτητή η πληρωμή σε μακροπρόθεσμες και βραχυπρόθεσμες.

4.3.1 Μακροπρόθεσμες Απαιτήσεις

Οι μακροπρόθεσμες απαιτήσεις είναι αυτές που αναμένεται να εισπραχθούν σε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο της λογιστικής χρήσης ή του κύκλου εκμετάλλευσης της επιχείρησης.

4.3.2 Βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις

Οι βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις είναι αυτές που εκτιμάται ότι θα εισπραχθούν εντός της επόμενης λογιστικής χρήσης ή εντός του επόμενου κύκλου εκμετάλλευσης της επιχείρησης.

Στις βραχυπρόθεσμες εμπορικές απαιτήσεις καταχωρίζονται και τα ποσά των μακροπρόθεσμων εμπορικών απαιτήσεων τα οποία είναι εισπρακτέα μέσα στην επόμενη χρήση.

4.4 Απαιτήσεις Ανάλογα Με Την Φερεγγυότητα Τους

Οι απαιτήσεις από πελάτες και χρεώστες, χαρακτηρίζονται ανάλογα με τη φερεγγυότητα σε ασφαλούς είσπραξης, επισφαλούς είσπραξης και ανεπίδεκτης είσπραξης.

4.4.1 Απαιτήσεις Ασφαλούς Είσπραξης

Απαιτήσεις ασφαλούς είσπραξης είναι όταν δεν συντρέχει λόγος αμφισβήτησης της πιθανότητας είσπραξης.

4.4.2 Απαιτήσεις επισφαλούς είσπραξης

Απαιτήσεις επισφαλούς είσπραξης είναι όταν υπάρχει σημαντική πιθανότητα να μην εισπραχθούν. Προδιαγράφεται αλλά δεν είναι πλήρως αποδεδειγμένη η αδυναμία του οφειλέτη να εξοφλήσει την υποχρέωσή του.

4.4.3 Ανεπίδεκτες Εισπράξεως Απαιτήσεις

Αν επίδεκτες εισπράξεως απαιτήσεις είναι όταν η πιθανότητα είσπραξης είναι μηδενική ή πάρα πολύ μικρή και γι αυτό αφαιρούνται εξολοκλήρου από την περιουσία της επιχείρησης

4.5 Απαιτήσεις Και Πιστωτικοί Τίτλοι

Απαίτηση δημιουργείται όταν μια οντότητα παρέχει πίστωση σε μια άλλη οντότητα. Η πίστωση αφορά την παροχή πίστης, δηλαδή εμπιστοσύνης. Η πίστωση μπορεί να είναι ανοιχτή ή όχι.

- Η ανοιχτή πίστωση συνδέεται με μια προφορική υπόσχεση αποπληρωμής των υποχρεώσεων.
- Μη ανοιχτή πίστωση είναι όταν υπάρχει κάποιος πιστωτικός τίτλος που αποδεικνύει τη δημιουργία της απαίτησης. (Συναλλαγματική, Γραμμάτιο σε διαταγή).

Στη λογιστική έχει επικρατήσει τόσο οι συναλλαγματικές όσο και τα γραμμάτια σε διαταγή να παρακολουθούνται στον λογαριασμό υπό τον τίτλο «Γραμμάτια εισπρακτέα».

4.6 Λογιστική Παρακολούθηση Απαιτήσεων

Η λογιστική παρακολούθηση των απαιτήσεων γίνεται με την ομάδα 3 με τον λογαριασμό 18 .

Αναλυτικά οι λογαριασμοί είναι :

30. ΠΕΛΑΤΕΣ

31. ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΕΙΣΠΡΑΚΤΕΑ

32. ΧΟΡΗΓΗΘΕΝΤΑ ΔΑΝΕΙΑ

33. ΛΟΙΠΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

35 ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΩΝ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

4.6.1 Πελάτες Λογαριασμός 30

Στους υπολογαριασμούς του 30 παρακολουθούνται οι απαιτήσεις και κατ' εξαίρεση, για λόγους ενιαίας παρακολουθήσεως, ορισμένες υποχρεώσεις της οικονομικής μονάδας έναντι πελατών της, που απορρέουν από τις πωλήσεις της.

30 ΠΕΛΑΤΕΣ

- 30.00 Πελάτες εσωτερικού**
- 30.01 Πελάτες εξωτερικού**
- 30.02 Ελληνικό Δημόσιο**
- 30.03 Ν.Π.Δ.Δ. και Δημόσιες Επιχειρήσεις**
- 30.04 Πελάτες - Εγγυήσεις ειδών συσκευασίας**
- 30.05 Προκαταβολές πελατών**
- 30.06 Πελάτες - Παρακρατημένες εγγυήσεις**
- 30.07 Πελάτες αντίθετος λογ. αξίας ειδών συσκευασίας**
- 30.08**
- 30.97 Πελάτες επισφαλείς**
- 30.98 Ελληνικό Δημόσιο (με την ιδιότητα του πελάτη) λογ. Επίδικων απαιτήσεων**
- 30.99 Λοιποί πελάτες λογαριασμός επίδικων απαιτήσεων**

Στο λογαριασμό 30.00 «πελάτες εσωτερικού» παρακολουθούνται οι απαιτήσεις από πωλήσεις που γίνονται στο εσωτερικό της χώρας, εκτός από εκείνες που προέρχονται από πωλήσεις, είτε προς το Ελληνικό Δημόσιο, είτε προς Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και Δημόσιες Επιχειρήσεις, οι οποίες παρακολουθούνται αντίστοιχα στους λογαριασμούς 30.02 «Ελληνικό Δημόσιο» και 30.03 «Ν.Π.Δ.Δ. και Δημόσιες Επιχειρήσεις».

Στο λογαριασμό 30.01 «πελάτες εξωτερικού» παρακολουθούνται οι απαιτήσεις από πωλήσεις στο εξωτερικό. Ο λογαριασμός αυτός χρεώνεται με την αξία του τιμολογίου, η οποία, για τη χρέωση αυτή, μετατρέπεται σε δραχμές με βάση την επίσημη τιμή συναλλάγματος (τιμή αγοράς της Τράπεζας Ελλάδος) της ημέρας εκδόσεως του τιμολογίου, σύμφωνα με όσα καθορίζονται στην περίπτ. 10 της παραγρ. 2.2.704. Οι αναλυτικοί λογαριασμοί του 30.01 τηρούνται κατά τρόπο που να προκύπτει απ' αυτούς η απαίτηση σε ξένο νόμισμα. Ο τρόπος αντιμετώπισεως των συναλλαγματικών διαφορών που προκύπτουν κατά την αποτίμηση, στο τέλος της χρήσεως, των απαιτήσεων έναντι πελατών εξωτερικού καθορίζεται στην παρ. 2.3.2.

Οι δοσοληψίες με τους αντιπροσώπους - υπαντιπροσώπους της οικονομικής μονάδας παρακολουθούνται στους λογαριασμούς 30.00 και 30.01, όταν αφορούν πωλήσεις και, γενικά, όταν είναι όμοιες με τις δοσοληψίες με πελάτες, και στους λογαριασμούς 33.95 «λοιποί

χρεώστες διάφοροι σε Δρχ.» και 33.96 «λοιποί χρεώστες διάφοροι σε Ξ.Ν.», όταν αναφέρονται σε άλλες συναλλαγές ή σχέσεις.

Στο λογαριασμό 30.04 «πελάτες-εγγυήσεις ειδών συσκευασίας» παρακολουθούνται τα ποσά που καταβάλλονται στην οικονομική μονάδα από τους πελάτες της για εγγύηση της επιστροφής των ειδών συσκευασίας, τα οποία παραδίνονται σ' αυτούς χωρίς να τιμολογούνται. Σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας του λογαριασμού 30.04 ισχύουν όσα ορίζονται στην περίπτ. 2 της παρ. 2.2.202.

Στο λογαριασμό 30.05 «προκαταβολές πελατών» παρακολουθούνται οι προκαταβολές που λαμβάνονται από πελάτες για παραγγελίες που γίνονται από τους τελευταίους προς την οικονομική μονάδα, όταν αυτή δεν επιθυμεί την παρακολούθησή τους στους οικείους λογαριασμούς 30.00-30.03. Ο λογαριασμός 30.05 πιστώνεται με το ποσό της προκαταβολής και χρεώνεται με το όλο ή μέρος αυτού, ανάλογα με τη μερική ή ολική εκτέλεση της παραγγελίας, με πίστωση του οικείου λογαριασμού του πελάτη (30.00-30.03).

Σε περίπτωση που ο πελάτης, επειδή δεν τηρεί κάποιον όρο της παραγγελίας, χάνει την προκαταβολή ή μέρος της, που περιέρχεται στην οικονομική μονάδα, το ποσό αυτό μεταφέρεται από το λογαριασμό 30.05 (ή 30.00-30.03) στο λογαριασμό 74.98.00 «αποζημιώσεις από πελάτες». Αν όμως πρόκειται για ποινική ρήτρα, τότε μεταφέρεται στο λογαριασμό 81.01.02 «καταπτώσεις εγγυήσεων - ποινικών ρητρών».

Στο λογαριασμό 30.06 «πελάτες - παρακρατημένες εγγυήσεις» παρακολουθούνται τα ποσά που, με βάση κάποιο συμβατικό όρο, παρακρατούν για εγγύηση οι πελάτες της οικονομικής μονάδας, όταν αυτή δεν επιθυμεί την παρακολούθησή τους στους οικείους λογαριασμούς 30.00-30.03. Ο λογαριασμός 30.06 χρεώνεται με τα ποσά που παρακρατούνται για εγγύηση και παραμένει χρεωμένος μέχρι την εκπλήρωση του όρου, για ασφάλεια του οποίου γίνεται η παρακράτηση.

Στο λογαριασμό 30.07 «πελάτες αντίθετος λογαριασμός αξίας ειδών συσκευασίας» παρακολουθείται η αξία των τιμολογημένων ειδών συσκευασίας, για τα οποία οι πελάτες διατηρούν το δικαίωμα της επιστροφής (πολλές φορές έχουν υποχρέωση να τα επιστρέψουν), σύμφωνα με όσα ορίζονται στην περίπτ. 2 της παρ. 2.2.202.

Παρέχεται στις οικονομικές μονάδες η δυνατότητα, αντί να αναπτύσσουν σε τρίτο και πέρα βαθμούς τους υποχρεωτικούς και προαιρετικούς υπολογαριασμούς του 30, να χρησιμοποιούν για την ανάπτυξη αυτών τους κενούς δευτεροβάθμιους 30.08 - 30.96, με την προϋπόθεση ότι θα προκύπτουν κατά οποιοδήποτε τρόπο (π.χ. από τα ισοζύγια) οι πληροφορίες που θα προέκυπταν αν είχαν αναπτυχθεί οι δευτεροβάθμιοι 30.00-30.04.

Στο λογαριασμό 30.97 «πελάτες επισφαλείς» παρακολουθούνται οι απαιτήσεις κατά πελατών που η είσπραξή τους γίνεται επισφαλής (αμφίβολης ρευστοποιήσεως), οι οποίες μεταφέρονται στο λογαριασμό αυτό από τους οικείους υπολογαριασμούς του 30.

Στους λογαριασμούς 30.98 «Ελληνικό Δημόσιο λογαριασμός επίδικων απαιτήσεων» και 30.99 «λοιποί πελάτες λογαριασμός επίδικων απαιτήσεων» παρακολουθούνται όσες απαιτήσεις της

οικονομικής μονάδας κατά πελατών της μετατρέπονται σε επίδικες. Οι προβλέψεις πιθανών ζημιών, που γίνονται για επισφαλείς και επίδικες απαιτήσεις κατά πελατών, καταχωρούνται σε χρέωση του λογαριασμού 83.11 «προβλέψεις για επισφαλείς απαιτήσεις», με αντίστοιχη πίστωση του λογαριασμού 44.11 «προβλέψεις για επισφαλείς απαιτήσεις».

4.6.2 Γραμμάτια Εισπρακτέα Λογαριασμός 31

Στους υπολογαριασμούς του 31 παρακολουθούνται οι απαιτήσεις κατά τρίτων που είναι ενσωματωμένες σε τίτλους συναλλαγματικών ή γραμματίων «εις διαταγήν». Οι τίτλοι αυτοί, στις επόμενες παραγράφους, αναφέρονται με την ονομασία «γραμμάτια εισπρακτέα».

Τα γραμμάτια εισπρακτέα σε Δρχ. καταχωρούνται στο λογαριασμό 31.00 «γραμμάτια στο χαρτοφυλάκιο». Όσα από τα γραμμάτια αυτά μεταβιβάζονται στις Τράπεζες για είσπραξη ή σε εγγύηση, μεταφέρονται από το λογαριασμό 31.00 στη χρέωση των λογαριασμών 31.01 «γραμμάτια στις Τράπεζες για είσπραξη» ή 31.02 «γραμμάτια στις Τράπεζες σε εγγύηση», αντίστοιχα.

Στο λογαριασμό 31.03 «γραμμάτια σε καθυστέρηση» παρακολουθούνται οι απαιτήσεις κατά οφειλετών (π.χ. αποδεκτών) γραμματίων εισπρακτέων, τα οποία δεν εξοφλούνται κατά την ημερομηνία λήξεώς τους και παραμένουν απλήρωτα στα χέρια της οικονομικής μονάδας. Η ανάπτυξη του λογαριασμού γίνεται σύμφωνα με τις ανάγκες κάθε μονάδας, αλλά πάντοτε κατά τέτοιο τρόπο ώστε να προκύπτει η απαίτησή της από κάθε οφειλέτη.

Σε περίπτωση που οι απαιτήσεις του λογαριασμού 31.03 (ή 31.10) μετατρέπονται σε επισφαλείς ή επίδικες, μεταφέρονται στους λογαριασμούς 30.97 ή 33.97, όταν πρόκειται για επισφαλείς, ή στους λογαριασμούς 30.99 ή 33.99, όταν πρόκειται για επίδικες, ανάλογα με τη φύση τους.

Στους λογαριασμούς 31.04 «γραμμάτια μεταβιβασμένα σε τρίτους» και 31.05 «γραμμάτια προεξοφλημένα» είναι δυνατό να παρακολουθούνται, ανάλογα με την περίπτωση, τα γραμμάτια εισπρακτέα τα οποία μεταβιβάζονται σε τρίτους, π.χ. προμηθευτές, με χρέωση του προσωπικού λογαριασμού του τρίτου, ή προεξοφλούνται, με χρέωση του οικείου υπολογαριασμού χρηματικών διαθεσίμων του 38 για το προϊόν της προεξοφλήσεως και του λογαριασμού 65.02 «προεξοφλητικοί τόκοι και έξοδα Τραπεζών» για τους τόκους και τα έξοδα προεξοφλήσεως.

Τα μεταβιβασμένα σε τρίτους, καθώς και τα προεξοφλημένα γραμμάτια εισπρακτέα, στην περίπτωση που παρακολουθούνται στους λογαριασμούς 31.04 και 31.05, έπειτα από την πληρωμή τους ή, αν δεν υπάρχουν στοιχεία, αφού περάσει εύλογος χρόνος από τη λήξη τους, μεταφέρονται από τους λογαριασμούς αυτών στην πίστωση του λογαριασμού 31.00.

Σε περίπτωση που η οικονομική μονάδα δεν παρακολουθεί τα μεταβιβασμένα σε τρίτους και τα προεξοφλημένα γραμμάτια εισπρακτέα με τους λογαριασμούς 31.04 και 31.05, αλλά με τη μεταβίβαση ή προεξόφλησή τους πιστώνει απευθείας το λογαριασμό 31.00, είναι υποχρεωμένη να παρακολουθεί τα γραμμάτια αυτά στους λογαριασμούς τάξεως 02.20 «προεξοφλημένα γραμμάτια εισπρακτέα» - 06.20 «προεξοφλήσεις γραμματίων εισπρακτέων» και 02.21

«μεταβιβασμένα σε τρίτους γραμμάτια εισπρακτέα» - 06.21 «μεταβιβάσεις σε τρίτους γραμματίων εισπρακτέων», σύμφωνα με όσα ορίζονται στην περίπτωση 2 της παρ. 3.2.103.

Τα γραμμάτια εισπρακτέα σε Ξ.Ν. καταχωρούνται στο λογαριασμό 31.07 «γραμμάτια σε Ξ.Ν. στο χαρτοφυλάκιο». Για όσα από τα γραμμάτια αυτά μεταβιβάζονται ή προεξοφλούνται ή δεν πληρώνονται κατά την ημερομηνία λήξεώς τους, ισχύουν ανάλογα όσα ορίζονται παραπάνω για τα γραμμάτια εισπρακτέα σε δραχμές, με τη διαφορά ότι, αντί των λογαριασμών 31.01, 31.02, 31.03, 31.04 και 31.05, κινούνται οι λογαριασμοί 31.08, 31.09, 31.10, 31.11 και 31.12, αντίστοιχα.

Η απεικόνιση σε δραχμές των γραμματίων εισπρακτέων σε ξένο νόμισμα γίνεται με βάση την επίσημη τιμή του ξένου συναλλάγματος (τιμή αγοράς της Τράπεζας της Ελλάδος) της ημέρας που αυτά περιέρχονται στην οικονομική μονάδα. Οι συναλλαγματικές διαφορές που προκύπτουν μεταξύ της δραχμικής αξίας με την οποία ένα γραμμάτιο απεικονίζεται στα βιβλία και της αξίας που τελικά εισπράττεται, καταχωρούνται σε χρέωση ή πίστωση των λογαριασμών 81.00.04 ή 81.01.04, ανάλογα με την περίπτωση. Οι συναλλαγματικές διαφορές που προκύπτουν κατά την αποτίμηση, στο τέλος της χρήσεως, των γραμματίων σε ξένο νόμισμα, αντιμετωπίζονται σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παρ. 2.3.2.

Στους λογαριασμούς 31.06 «μη δουλευμένοι τόκοι γραμματίων εισπρακτέων σε Δρχ.» και 31.13 «μη δουλευμένοι τόκοι γραμματίων εισπρακτέων σε Ξ.Ν.» καταχωρούνται οι τόκοι που περιλαμβάνονται στα άληκτα γραμμάτια στο τέλος της χρήσεως. Ο χειρισμός αυτός δεν είναι υποχρεωτικός για τις οικονομικές μονάδες, αν όμως γίνει σε κάποια χρήση, υποχρεωτικά εφαρμόζεται πάγια και στις επόμενες χρήσεις.

Οι τρόποι αντιμετώπισης των επιμέρους περιπτώσεων των τόκων που περιλαμβάνονται στα άληκτα γραμμάτια εισπρακτέα είναι οι εξής:

α. Στην περίπτωση που οι τόκοι των γραμματίων διαχωρίζονται από τα έσοδα από πωλήσεις, ισχύουν τα εξής:

- Οι τόκοι των γραμματίων που εκδίδονται και λήγουν μέσα στη χρήση καταχωρούνται απευθείας στο λογαριασμό 76.02 «δουλευμένοι τόκοι γραμματίων εισπρακτέων».

- Από τους τόκους των γραμματίων που εκδίδονται μέσα στη χρήση και λήγουν μετά το τέλος της, εκείνοι που αναλογούν στη χρονική περίοδο μέχρι τη λήξη της χρήσεως αυτής καταχωρούνται απευθείας στο λογαριασμό 76.02 και εκείνοι που αναλογούν στη χρονική περίοδο μετά τη λήξη της χρήσεως αυτής καταχωρούνται στους αντίθετους λογαριασμούς 31.06 ή 31.13, κατά περίπτωση.

- Στο τέλος κάθε χρήσεως, οι δουλευμένοι τόκοι των γραμματίων που έληξαν μέσα στη χρήση αυτή (γραμμάτια που εκδόθηκαν σε προηγούμενες χρήσεις), καθώς και οι τόκοι των λοιπών γραμματίων (γραμμάτια που εκδόθηκαν σε προηγούμενες χρήσεις και λήγουν μετά το τέλος της χρήσεως), που αναλογούν στη χρονική περίοδο μέχρι τη λήξη της χρήσεως αυτής, μεταφέρονται από τους λογαριασμούς 31.06 ή 31.13, κατά περίπτωση, στο λογαριασμό 76.02.

β. Στην περίπτωση που οι τόκοι των γραμματίων περιλαμβάνονται στο τίμημα ή στα λοιπά έσοδα πωλήσεων, εμφανίζονται δε μαζί με τα έσοδα αυτά στους οικείους λογαριασμούς της ομάδας 7, ο διαχωρισμός και η εμφάνισή τους στους αντίθετους λογαριασμούς 31.06 ή 31.13 γίνεται ως εξής:

- Τα γραμμάτια εισπρακτέα που είναι στο τέλος της χρήσεως άληκτα εκτοκίζονται με βάση το τραπεζικό επιτόκιο προεξοφλήσεως που ισχύει κατά τη χρονολογία αυτή, προσαυξημένο κατά την τραπεζική προμήθεια. Ο εκτοκισμός αυτός γίνεται για χρονική περίοδο από την ημερομηνία κλεισίματος της χρήσεως μέχρι την ημερομηνία λήξεως κάθε γραμματίου.

- Με τους μη δουλευμένους τόκους των άληκτων γραμματίων χρεώνονται οι οικείοι αντίθετοι λογαριασμοί εσόδων της ομάδας 7 (70.97, 71.97, 72.97 και 73.97) και πιστώνονται οι αντίθετοι λογαριασμοί 31.06 ή 31.13, κατά περίπτωση.

Παρέχεται η δυνατότητα χρησιμοποίησης του λογαριασμού 31.99 «διάμεσος λογαριασμός ελέγχου διακινήσεως γραμματίων εισπρακτέων» για τον έλεγχο της διακινήσεως των γραμματίων μεταξύ υποκαταστημάτων ή μεταξύ του κεντρικού και των υποκαταστημάτων των οικονομικών μονάδων. Το εκάστοτε υπόλοιπο του λογαριασμού 31.99 απεικονίζει τα υπό διακίνηση γραμμάτια εισπρακτέα.

Τα γραμμάτια που λαμβάνονται σε εγγύηση για την καλή εκτέλεση όρου συμβάσεως με τρίτους ή για οποιοδήποτε άλλο λόγο, καταχωρούνται στους λογαριασμούς τάξεως 02.02 «γραμμάτια εισπρακτέα εξασφάλισης εκτελέσεως όρων συμβάσεων κλπ.» - 06.02 «αποδέκτες γραμματίων εισπρακτέων εγγυήσεων», σύμφωνα με όσα ορίζονται στην περίπτ. 1 της παρ. 3.2.103.

4.6.3 Παραγγελίες Στο Εξωτερικό Λογαριασμός 32

Στους υπολογαριασμούς του 32 για κάθε παραγγελία συγκεντρώνεται και παρακολουθείται προσωρινά η αξία κτήσεως των αγαθών που εισάγονται από το εξωτερικό. Μετά από την παραλαβή των αγαθών και την ολοκλήρωση της συγκεντρώσεως της αξίας κτήσεώς τους, η τελευταία μεταφέρεται στους οικείους λογαριασμούς των ομάδων 1 και 2, κατά περίπτωση.

Στο λογαριασμό 32.00 «παραγγελίες πάγιων στοιχείων» παρακολουθούνται, κατά παραγγελία, τα πάγια περιουσιακά στοιχεία που εισάγονται από το εξωτερικό. Τα λοιπά αγαθά που εισάγονται από το εξωτερικό παρακολουθούνται στο λογαριασμό 32.01 «παραγγελίες κυκλοφορούντων στοιχείων».

Στους διάμεσους λογαριασμούς 32.02 «προεμβάσματα μέσω Τραπεζών» και 32.03 «ανέκκλητες πιστώσεις μέσω Τραπεζών» είναι δυνατό να παρακολουθούνται, προσωρινά, προεμβάσματα που γίνονται ή ανέκκλητες πιστώσεις που ανοίγονται για πολλές παραγγελίες μαζί, όταν ο άμεσος διαχωρισμός τους κατά παραγγελία, είτε είναι αδύνατος, είτε είναι δυσχερής. Μόλις εκλείψουν οι λόγιοι των προσωρινών καταχωρήσεων, τα σχετικά ποσά μεταφέρονται στους λογαριασμούς 32.00 και 32.01, κατά περίπτωση.

Στο λογαριασμό 32.04 «δεσμευμένα περιθώρια και δασμοί εισαγωγής» καταχωρούνται τα ποσά τα οποία καταβάλλονται για να παραμείνουν δεσμευμένα για ορισμένο χρονικό διάστημα, σύμφωνα με τους κανόνες περί εισαγωγών που ισχύουν κάθε φορά.

4.6.4 Χρεώστες Διάφοροι Λογαριασμός 33

Στους υπολογαριασμούς του 33 παρακολουθούνται οι απαιτήσεις που δεν υπάγονται σε οποιαδήποτε κατηγορία απαιτήσεων από εκείνες που παρακολουθούνται στους λοιπούς πρωτοβάθμιους λογαριασμούς της ομάδας 3.

33 ΧΡΕΩΣΤΕΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

33.00 Προκαταβολές προσωπικού

33.01 Χρηματικές διευκολύνσεις προσωπικού

33.02 Δάνεια προσωπικού

33.03 Μέτοχοι (ή εταίροι) λογ/σμός καλύψεως κεφαλαίου

33.04 Οφειλόμενο κεφάλαιο

33.05 Δόσεις μετοχικού κεφαλαίου σε καθυστέρηση

33.06 Προμερίσματα

33.07 Δοσοληπτικοί λογ/σμοί εταίρων

33.08 Δοσοληπτικοί λογ/σμοί διαχειριστών

33.09 Δοσοληπτικοί λογαριασμοί ιδρυτών Α.Ε. και μελών Δ.Σ.

33.10 Δοσοληπτικοί λογ/σμοί γενικών διευθυντών ή διευθυντών Α.Ε.

33.11 Βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις κατά συνδεδεμένων επιχειρήσεων σε Αρχ.

33.12 Βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις κατά συνδεδεμένων επιχειρήσεων σε Ξ.Ν.

33.13 Ελληνικό Δημόσιο - προκαταβλημένοι και παρακρατημένοι φόροι

33.13.00 Προκαταβολή φόρου εισοδήματος

- 01 Παρακρατημένος φόρος εισοδήματος από μερίσματα μετοχών εισαγμένων στο Χρηματιστήριο
Ο Λογ/σμός μετά την εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 2065/92 (άρθρα 109 & 114 Ν. 2238/94) παραμένει ανενεργός.
- 02 Παρακρατημένος φόρος εισοδήματος από μερίσματα μετοχών μη εισαγμένων στο Χρηματιστήριο
- 03 Παρακρατημένος φόρος εισοδήματος από μερίσματα μετοχών αλλοδαπής
- 04

33.13.10 Παρακρατημένος φόρος εισοδήματος από πωλήσεις προς Ελληνικό Δημόσιο ή ΝΠΔΔ (Γνωμ. 236/2221/1995)

.....

33.13.90 Συμψηφιστέος στην επόμενη χρήση Φ.Π.Α. (Γνωμ.243/2162/1995)

.....

33.13.99 Λοιποί παρακρατημένοι φόροι εισοδήματος

33.14 Ελληνικό Δημόσιο - λοιπές απαιτήσεις

33.14.00 Απαιτήσεις από ειδικές επιχορηγήσεις

- 01 Δασμοί και λοιποί φόροι εισαγωγής προς επιστροφή (όταν δεν επιβαρύνεται η αξία κτήσεως των πρώτων υλών, βλ. και λογ/σμό 74.01).

.....

33.14.99

33.15 Λογαριασμοί ενεργοποιήσεως εγγυήσεων προμηθευτών σε Δρχ. (Guarantees)

33.16 Λογαριασμοί ενεργοποιήσεως εγγυήσεων προμηθευτών σε Ξ.Ν. (Guarantees)

33.17 Λογαριασμοί δεσμευμένων (Bloques) καταθέσεων σε Δρχ.

33.18 Λογαριασμοί δεσμευμένων (Bloques) καταθέσεων σε Ξ.Ν.

- 33.19 Μακροπρόθεσμες απαιτήσεις εισπρακτέες στην επόμενη χρήση σε Δρχ.**
- 33.20 Μακροπρόθεσμες απαιτήσεις εισπρακτέες στην επόμενη χρήση σε Ξ.Ν.**
- 33.21 Βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις κατά λοιπών συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεων σε Δρχ.**
- 33.22 Βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις κατά λοιπών συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεων σε Ξ.Ν.**
- 33.23**
-**
- 33.90 Επιταγές εισπρακτέες (μεταχρονολογημένες) (Γνωμ. 26/971/1988)**
- 33.91 Επιταγές σε καθυστέρηση (σφραγισμένες) (Γνωμ. 26/971/1988)**
- 33.95 Λοιποί χρεώστες διάφοροι σε Δρχ.**
- 33.96 Λοιποί χρεώστες διάφοροι σε Ξ.Ν.**
- 33.97 Χρεώστες επισφαλείς**
- 33.98 Επίδικες απαιτήσεις κατά Ελληνικού Δημοσίου**
- 33.99 Λοιποί χρεώστες επίδικοι**

Στο λογαριασμό 33.00 «προκαταβολές προσωπικού» καταχωρούνται οι προκαταβολές που δίνονται στο προσωπικό έναντι των αποδοχών της μισθολογικής περιόδου (π.χ. μήνα ή εβδομάδας), η οποία αποτελεί τη βάση υπολογισμού τους (εκκαθαρίσεως). Ο λογαριασμός 33.00 πιστώνεται με τα ποσά που παρακρατούνται κατά την εκκαθάριση των αποδοχών της οικείας περιόδου, τα οποία είναι ίσα με τις δοσμένες προκαταβολές, οπότε εξισώνεται.

Στο λογαριασμό 33.01 «χρηματικές διευκολύνσεις προσωπικού» παρακολουθούνται οι χρηματικές διευκολύνσεις, προσωρινού χαρακτήρα, που γίνονται στο προσωπικό.

Στο λογαριασμό 33.02 «δάνεια προσωπικού» παρακολουθούνται τα ποσά που καταβάλλονται στο προσωπικό με μορφή δανείου.

Για το περιεχόμενο και τον τρόπο λειτουργίας των λογαριασμών 33.03 «μέτοχοι λογαριασμός καλύψεως κεφαλαίου», 33.04 «οφειλόμενο κεφάλαιο» και 33.05 «δόσεις μετοχικού κεφαλαίου»

σε καθυστέρηση» ισχύουν όσα καθορίζονται στην παρ. 2.2.401 σχετικά με το λογαριασμό 40 «κεφάλαιο» με τον οποίο οι λογαριασμοί αυτοί συλλειτουργούν.

Ο λογαριασμός 33.06 «προμερίσματα» χρεώνεται με πίστωση του λογαριασμού 53.02 «προμερίσματα πληρωτέα» με το συνολικό ποσό που αποφασίζεται νόμιμα να καταβληθεί ως προμέρισμα. Κατά το κλείσιμο του ισολογισμού το υπόλοιπο του λογαριασμού 33.06 μεταφέρεται στο λογαριασμό 53.01 «μερίσματα πληρωτέα».

Στο λογαριασμό 33.07 «δοσοληπτικός λογαριασμός εταίρων» παρακολουθούνται όλες οι χρηματικές δοσοληψίες της οικονομικής μονάδας με τα πρόσωπα που συμμετέχουν σε εταιρίες κεφαλαίου, προσωπικές και συμμετοχικές, ή, όταν πρόκειται για ατομικές επιχειρήσεις, με τον επιχειρηματία, οπότε ο λογαριασμός αυτός μετονομάζεται σε «ατομικός λογαριασμός επιχειρηματία».

Στους λογαριασμούς 33.08 «δοσοληπτικοί λογαριασμοί διαχειριστών», 33.09 «δοσοληπτικοί λογαριασμοί ιδρυτών Α.Ε. και μελών διοικητικού συμβουλίου» και 33.10 «δοσοληπτικοί λογαριασμοί γενικών διευθυντών ή διευθυντών Α.Ε.» παρακολουθούνται οι χρηματικές δοσοληψίες της οικονομικής μονάδας με τα όργανα διοικήσεώς της κατά τρόπο που να είναι δυνατή η εμφάνιση των υπολοίπων των λογαριασμών αυτών στον ισολογισμό για την πληροφόρηση των πιστωτών και του κοινού.

Στους λογαριασμούς 33.11 «βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις κατά συνδεδεμένων επιχειρήσεων σε Δρχ.» και 33.12 «βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις κατά συνδεδεμένων επιχειρήσεων σε Ξ.Ν.», παρακολουθούνται οι βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις της οικονομικής μονάδας, οι οποίες δεν προέρχονται από συναλλαγές που αφορούν το αντικείμενο αυτής, κατά των συνδεδεμένων επιχειρήσεων της περιπτ. 10 της παρ. 2.2.112. Οι βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις κατά λοιπών συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεων οι οποίες, επίσης, δεν προέρχονται από συναλλαγές που αφορούν το αντικείμενο της οικονομικής μονάδας, παρακολουθούνται στους λογαριασμούς 33.21 «βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις κατά λοιπών συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεων σε Δρχ.» και 33.22 «βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις κατά λοιπών συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεων σε Ξ.Ν.», κατά περίπτωση.

Στο λογαριασμό 33.13 «Ελληνικό Δημόσιο - προκαταβλημένοι και παρακρατημένοι φόροι» παρακολουθούνται οι απαιτήσεις της οικονομικής μονάδας κατά του Ελληνικού Δημοσίου, οι οποίες προέρχονται από φόρους που προκαταβάλλονται ή παρακρατούνται κατά την είσπραξη μερισμάτων ή άλλων εισοδημάτων.

Ειδικότερα για τους υπολογισμούς του 33.13 ισχύουν τα ακόλουθα:

α. Ο λογαριασμός 33.13.00 «προκαταβολή φόρου εισοδήματος» χρεώνεται στο τέλος της χρήσεως με το ποσό της προκαταβολής φόρου εισοδήματος για την επόμενη χρήση, που προκύπτει από τη δήλωση φόρου εισοδήματος της κλειόμενης χρήσεως, με αντίστοιχη πίστωση του λογαριασμού 54.08 «λογαριασμός εκκαθαρίσεως φόρων-τελών ετήσιας δηλώσεως φόρου εισοδήματος». Στο τέλος της επόμενης χρήσεως, το υπόλοιπο του λογαριασμού 33.13.00 μεταφέρεται στη χρέωση του λογαριασμού 54.08, σύμφωνα με όσα καθορίζονται στην περίπτ. 8 της παρ. 2.2.505.

β. Στους λογαριασμούς 33.13.01-99 καταχωρούνται τα ποσά που παρακρατούνται, κατά τη διάρκεια της χρήσεως, για φόρο εισοδήματος από τα εισοδήματα που εισπράττονται από την οικονομική μονάδα από κινητές αξίες ή από τις εισπράξεις για άλλες αιτίες (π.χ. φόρος εργολάβων). Στο τέλος της χρήσεως, όσα από τα ποσά αυτά, σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία που ισχύει κάθε φορά, είναι δυνατό να συμψηφίζονται με το φόρο εισοδήματος της κλειόμενης χρήσεως, μεταφέρονται στη χρέωση του λογαριασμού 54.08, ενώ τα υπόλοιπα που δε συμψηφίζονται, μεταφέρονται στη χρέωση του λογαριασμού 63.00 «φόρος εισοδήματος μη συμψηφιζόμενος».

Στο λογαριασμό 33.14 «Ελληνικό Δημόσιο λοιπές απαιτήσεις» παρακολουθούνται οι λοιπές απαιτήσεις της οικονομικής μονάδας κατά του Ελληνικού Δημοσίου, οι οποίες δεν προέρχονται από συναλλαγές που αφορούν το αντικείμενό της.

Ειδικότερα για τους υπολογαριασμούς του 33.14 ισχύουν τα ακόλουθα:

α. Στο λογαριασμό 33.14.00 «απαιτήσεις από ειδικές επιχορηγήσεις» καταχωρούνται οι απαιτήσεις που προέρχονται από δικαιώματα της οικονομικής μονάδας για την είσπραξη ποσών π.χ. λόγω επιχορηγήσεων ή συμμετοχής του Ελληνικού Δημοσίου σε έξοδα ή επενδυτικές δαπάνες της.

β. Στο λογαριασμό 33.14.01 «δασμοί και λοιποί φόροι εισαγωγής προς επιστροφή» είναι δυνατό να καταχωρούνται τα ποσά δασμών, φόρων και τελών που καταβάλλονται προσωρινά κατά την εισαγωγή από το εξωτερικό διαφόρων αγαθών, τα οποία προορίζονται για βιομηχανοποίηση και εξαγωγή ή επανεξαγωγή ή πώληση σε δικαιούχα ατέλειας πρόσωπα εσωτερικού. Τα ποσά τα οποία, μετά την επανεξαγωγή, επιστρέφονται στην οικονομική μονάδα καταχωρούνται στην πίστωση του λογαριασμού 33.14.01 και οι τυχόν διαφορές μεταφέρονται στο λογαριασμό 63.98.99 «λοιποί φόροι - τέλη».

Στους λογαριασμούς 33.15 «λογαριασμοί ενεργοποιήσεως εγγυήσεων προμηθευτών σε Δρχ. (Guarantee)» και 33.16 «λογαριασμοί ενεργοποιήσεως εγγυήσεων προμηθευτών σε Ξ.Ν. (Guarantee)» παρακολουθούνται τα ποσά που καταβάλλονται από την οικονομική μονάδα για αποκατάσταση ζημιών πελατών της σε αγαθά που πωλήθηκαν από αυτή με σύγχρονη χορήγηση εγγυήσεως του οικείου προμηθευτή της.

Τα ποσά που εισπράττει η οικονομική μονάδα από τους προμηθευτές της, σε αναγνώριση της εγγυήσεως που αυτοί χορηγούν, καταχωρούνται στην πίστωση των οικείων υπολογαριασμών των 33.15 και 33.16, κατά περίπτωση. Τα ποσά που δεν καταβάλλονται στην οικονομική μονάδα, λόγω μη αναγνωρίσεώς τους από τους προμηθευτές, μεταφέρονται στη χρέωση, είτε του λογαριασμού του οικείου πελάτη, είτε του λογαριασμού 64.02.08 «έξοδα λόγω εγγυήσεως πωλήσεων», ανάλογα με την περίπτωση που συντρέχει.

Στους λογαριασμούς 33.17 «λογαριασμοί δεσμευμένων (Bloques) καταθέσεων σε Δρχ.» και 33.18 «λογαριασμοί δεσμευμένων (Bloques) καταθέσεων σε Ξ.Ν.» παρακολουθούνται οι καταθέσεις που γίνονται, κατά κύριο λόγο στις Τράπεζες, με τη μορφή δεσμεύσεως για διάφορους λόγους, όπως π.χ. για την έκδοση εγγυητικών επιστολών ή την παροχή εγγυήσεως για χορήγηση πιστώσεων σε τρίτους.

Για το περιεχόμενο και τον τρόπο λειτουργίας των λογαριασμών 33.19 «μακροπρόθεσμες απαιτήσεις εισπρακτέες στην επόμενη χρήση σε δρχ.» και 33.20 «μακροπρόθεσμες απαιτήσεις εισπρακτέες στην επόμενη χρήση σε Ξ.Ν.» ισχύουν όσα καθορίζονται στην περίπτ. 8 της παρ. 2.2.112.

Στους λογαριασμούς 33.95 «λοιποί χρεώστες διάφοροι σε Δρχ.» και 33.96 «λοιποί χρεώστες διάφοροι σε Ξ.Ν.» παρακολουθούνται οι βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις της οικονομικής μονάδας που δεν είναι δυνατό να ενταχθούν σε οποιοδήποτε άλλο λογαριασμό της ομάδας 3.

Στο λογαριασμό 33.97 «χρεώστες επισφαλείς» παρακολουθούνται οι διάφοροι χρεώστες της οικονομικής μονάδας, οι οποίοι χαρακτηρίζονται ως επισφαλείς λόγω αμφίβολης ρευστοποιήσεως των κατ' αυτών απαιτήσεων.

Στους λογαριασμούς 33.98 «επίδικες απαιτήσεις κατά Ελληνικού Δημοσίου» και 33.99 «λοιποί χρεώστες επίδικοι» παρακολουθούνται, κατά περίπτωση, όσες απαιτήσεις της οικονομικής μονάδας κατά χρεωστών της μετατρέπονται σε επίδικες.

Ειδικότερα για τους λογαριασμούς 33.97, 33.98 και 33.99 ισχύουν και τα ακόλουθα:

α. Οι προβλέψεις για πιθανές ζημιές, που γίνονται γι' αυτές τις απαιτήσεις, καταχωρούνται σε χρέωση του λογαριασμού 83.11 «προβλέψεις για επισφαλείς απαιτήσεις», με αντίστοιχη πίστωση του λογαριασμού 44.11 «προβλέψεις για επισφαλείς απαιτήσεις».

β. Ο λογαριασμός 33.98 χρεώνεται με τα ποσά των φόρων που βεβαιώνονται σε βάρος της οικονομικής μονάδας, για τα οποία έχει προηγηθεί η άσκηση προσφυγών στα διοικητικά δικαστήρια, με πίστωση του λογαριασμού 54.99 «φόροι-τέλη προηγούμενων χρήσεων».

γ. Για τις επίδικες απαιτήσεις κατά του Ελληνικού Δημοσίου, κατά το κλείσιμο του ισολογισμού, σχηματίζεται ισόποση πρόβλεψη, με χρέωση του λογαριασμού 83.12 «προβλέψεις για εξαιρετικούς κινδύνους και έκτακτα έξοδα» ή 83.13 «προβλέψεις για έξοδα προηγούμενων χρήσεων» και με πίστωση, αντίστοιχα, του λογαριασμού 44.12 ή 44.13. Σε περίπτωση που, σύμφωνα με τα στοιχεία της οικονομικής μονάδας, είναι πολύ πιθανό ότι το ποσό με το οποίο αυτή θα επιβαρυνθεί τελικά για συγκεκριμένη φορολογική υπόθεση θα διαφέρει από εκείνο που έχει βεβαιωθεί, η πρόβλεψη πρέπει να είναι ανάλογη.

δ. Όταν οριστικοποιηθεί η εκκρεμοδικία, ο λογαριασμός 33.98 πιστώνεται με το ποσό που είχε χρεωθεί όταν βεβαιώθηκε ο φόρος και χρεώνονται, ο λογαριασμός 38.00 «ταμείο» με το ποσό που τυχόν επιστρέφεται στην οικονομική μονάδα και ο λογαριασμός 82.00.05 «οριστικοποιημένοι επίδικοι φόροι Δημοσίου» με το υπόλοιπο ποσό, εκτός αν πρόκειται για φόρο εισοδήματος, οπότε αντί του 82.00.05 χρεώνεται ο 42.04 «διαφορές φορολογικού ελέγχου προηγούμενων χρήσεων» ή ο 42.00 «υπόλοιπο κερδών εις νέο» ή ο 42.01 «υπόλοιπο ζημιών χρήσεως εις νέο», κατά περίπτωση.

ε. Μετά από τις παραπάνω (δ) λογιστικές τακτοποιήσεις επακολουθεί η τακτοποίηση της σχετικής πρόβλεψης, σύμφωνα με όσα καθορίζονται στην περίπτ. 5-στ της παρ. 2.2.405.

4.6.5 Λογαριασμοί Διαχειρίσεως Προκαταβολών Και Πιστώσεων Λογαριασμός 35

Στους υπολογαριασμούς του 35 παρακολουθούνται οι ομοιογενούς φύσεως και έντονου διαχειριστικού χαρακτήρα απαιτήσεις της οικονομικής μονάδας από τους υπαλλήλους και τους λοιπούς συνεργάτες της, που προέρχονται από καταβολές ποσών που γίνονται σ' αυτούς προσωρινά για την εκτέλεση, για λογαριασμό της, συγκεκριμένου έργου ή εργασίας (π.χ. εκτελωνισμός ή ταξίδι για λήψη παραγγελιών).

35 ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΩΝ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

35.00 Εκτελωνιστές - Λογ/σμοί προς απόδοση

35.01 Προσωπικό - Λογ/σμοί προς απόδοση

35.02 Λοιποί συνεργάτες τρίτοι - Λογ/σμοί προς απόδοση

35.03 Πάγιες προκαταβολές

35.04 Πιστώσεις υπέρ τρίτων

.....

35.99

Οι υπολογαριασμοί του 35 χρεώνονται με τα ποσά που καταβάλλονται στους προσωρινούς διαχειριστές της οικονομικής μονάδας και πιστώνονται με αντίστοιχη χρέωση των οικείων κατά περίπτωση λογαριασμών, π.χ. αποθεμάτων ή εξόδων, όταν εκτελείται το έργο ή η εργασία και γίνεται η σχετική απόδοση. Η απόδοση αυτή γίνεται αμέσως μετά την εκτέλεση του έργου ή της εργασίας, ή αυτοτελούς τμήματος αυτών.

Οι πιστώσεις που ανοίγονται στις Τράπεζες για λογαριασμό συνεργατών (π.χ. αντιπροσώπων ή εντολοδόχων) της οικονομικής μονάδας είναι δυνατό να παρακολουθούνται στο λογαριασμό 35.04 «πιστώσεις υπέρ τρίτων».

Οι πάγιες προκαταβολές (δηλαδή τα ποσά που καταβάλλονται σε διαχειριστές και μετά από κάθε απόδοση συμπληρώνονται και πάλι ώστε οι διαχειριστές αυτοί να κρατούν πάγια το αυτό συνολικό ποσό) παρακολουθούνται στο λογαριασμό 35.03 «πάγιες προκαταβολές». Περιπτώσεις πάγιων προκαταβολών παρουσιάζονται π.χ. στα εργοτάξια, στα κινητά συνεργεία ή στη συγκέντρωση γεωργικών προϊόντων, καθώς επίσης και στις περιπτώσεις αντιμετώπισης των μικροεξόδων.

4.6.6 Μακροπρόθεσμες Απαιτήσεις Στον Λογαριασμό 18

Στους λογαριασμούς 18.02 και 18.03 παρακολουθούνται οι μακροπρόθεσμες απαιτήσεις κατά συνδεμένων επιχειρήσεων μεταξύ των οποίων υπάρχει σχέση μητρικής προς θυγατρική. Στην περίπτωση που υπάρχει η σχέση αυτή, η θυγατρική επιχείρηση είναι συνδεμένη με τη μητρική και η μητρική είναι συνδεμένη με τη θυγατρική.

Σχέση μητρικής επιχείρησης προς θυγατρική υπάρχει όταν μία επιχείρηση (μητρική):

- έχει την πλειοψηφία του κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου μιας άλλης επιχείρησης (θυγατρικής), έστω και αν η πλειοψηφία αυτή σχηματίζεται ύστερα από συνυπολογισμό των τίτλων και δικαιωμάτων που κατέχονται από τρίτους για λογαριασμό της μητρικής επιχείρησης ή έχει αποκτηθεί ύστερα από συμφωνία με άλλο μέτοχο ή εταίρο της θυγατρικής αυτής επιχείρησης, ή
- συμμετέχει στο κεφάλαιο μιας άλλης επιχείρησης και έχει το δικαίωμα, είτε άμεσα, είτε μέσω τρίτων, να διορίζει ή να παύει την πλειοψηφία των μελών των οργάνων διοίκησης της επιχείρησης αυτής (θυγατρικής), ή
- ασκεί δεσπόζουσα επιρροή σε μια άλλη επιχείρηση (θυγατρική).

Δεσπόζουσα επιρροή υπάρχει όταν η μητρική επιχείρηση διαθέτει, άμεσα ή έμμεσα, τουλάχιστο το 20% του κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου της θυγατρικής και ασκεί κυριαρχική επιρροή στη διοίκηση ή τη λειτουργία της τελευταίας.

Για τον υπολογισμό της παραπάνω πλειοψηφίας του κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου, στο ποσοστό της συμμετοχής της μητρικής επιχείρησης σε μια άλλη επιχείρηση προσθέτονται και τα ποσοστά του κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου της άλλης αυτής επιχείρησης, που κατέχονται από άλλη ή άλλες θυγατρικές επιχειρήσεις.

Οι συνδεμένες επιχειρήσεις της προηγούμενης περιπτώσεως και κάθε μία από τις θυγατρικές ή τις θυγατρικές των θυγατρικών των συνδεμένων αυτών επιχειρήσεων.

Οι θυγατρικές επιχειρήσεις των προηγούμενων περιπτώσεων 10-α και 10-β, άσχετα αν μεταξύ τους δεν υπάρχει απευθείας δεσμός συμμετοχής.

18.02 Μακροπρόθεσμες απαιτήσεις κατά συνδεμένων επιχειρήσεων σε Δρχ.

18.03 Μακροπρόθεσμες απαιτήσεις κατά συνδεμένων επιχειρήσεων σε Ξ.Ν.

18.04 Μακροπρόθεσμες απαιτήσεις κατά λοιπών συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεων σε Δρχ.

18.05 Μακροπρόθεσμες απαιτήσεις κατά λοιπών συμμετοχικού ενδιαφέροντος επιχειρήσεων σε Ξ.Ν.

- 18.06 Μακροπρόθεσμες απαιτήσεις κατά εταίρων**
- 18.07 Γραμμάτια Εισπρακτέα μακροπρόθεσμα σε Δρχ.**
- 18.08 Γραμμάτια Εισπρακτέα μακροπρόθεσμα σε Ξ.Ν.**
- 18.09 Μη δουλεμένοι τόκοι γραμματίων εισπρακτέων μακροπρόθεσμων σε Δρχ.**
- 18.10 Μη δουλεμένοι τόκοι γραμματίων εισπρακτέων μακροπρόθεσμων σε Ξ.Ν.**
- 18.11 Δοσμένες εγγυήσεις**
- 18.12 Οφειλόμενο κεφάλαιο**
- 18.13 Λοιπές μακροπρόθεσμες απαιτήσεις σε Δρχ.**
- 18.14 Λοιπές μακροπρόθεσμες απαιτήσεις σε Ξ.Ν.**
- 18.15 Τίτλοι με χαρακτήρα ακινητοποιήσεων σε Δρχ.**
- 18.16 Τίτλοι με χαρακτήρα ακινητοποιήσεων σε Ξ.Ν.**
- 18.17**
-**
- 18.99**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ

5.1 Έννοια

Με τον όρο διαθέσιμα παρακολουθούνται τα περιουσιακά στοιχεία της οικονομικής μονάδας, στα οποία περιλαμβάνονται, εκτός από τα μετρητά και τις εισπρακτέες επιταγές επί λογαριασμών όψεως, τα ληξιπρόθεσμα τοκομερίδια, οι καταθέσεις όψεως και οι καταθέσεις προθεσμίας, εκτός αν υπάρχει ειδικός απαγορευτικός λόγος αναλήψεώς τους, οπότε πρόκειται για δεσμευμένες καταθέσεις, οι οποίες παρακολουθούνται στους λογαριασμούς 33.17 «λογαριασμοί δεσμευμένων καταθέσεων σε ευρώ.» και 33.18 «λογαριασμοί δεσμευμένων καταθέσεων σε Ξ.Ν.».

5.2 Λογιστική Παρακολούθηση Διαθέσιμων

Με τον λογαριασμό 38 οποίο γίνεται η λογιστική παρακολούθηση των διαθεσιμων της επιχείρησης.

38 ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ

38.00 Ταμείο

38.01 Διάμεσος λογ/σμός ελέγχου διακινήσεως μετρητών

38.02 Ληγμένα τοκομερίδια για είσπραξη

38.03 Καταθέσεις όψεως σε Δρχ.

38.04 Καταθέσεις προθεσμίας σε Δρχ.

38.05 Καταθέσεις όψεως σε Ξ.Ν.

38.06 Καταθέσεις προθεσμίας σε Ξ.Ν.

.....

38.99

Στο λογαριασμό 38.00 «Ταμείο» παρακολουθούνται τα μετρητά της επιχείρησης. Τα μετρητά είναι ένα είδος καυσίμου για την επιχείρησή σας. Τα χρειάζεστε για να παραμένει η επιχείρηση σε λειτουργία.

Στο λογαριασμό 38.01 «διάμεσος λογαριασμός ελέγχου διακινήσεως μετρητών» οι οικονομικές μονάδες έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθούν τα μετρητά που διακινούνται από το ταμείο ενός κέντρου (π.χ. έδρας) στο ταμείο άλλου κέντρου (π.χ. υποκαταστήματος) και αντίστροφα.

Στο λογαριασμό 38.02 «ληγμένα τοκομερίδια προς είσπραξη» καταχωρούνται τα τοκομερίδια μετά τη λήξη τους, με αντίστοιχη πίστωση του λογαριασμού 76.01.02 «έσοδα ομολογιών ελληνικών δανείων» ή 76.01.07 «έσοδα ομολογιών αλλοδαπών δανείων», κατά περίπτωση.

5.3. Η Σημασία Των Διαθεσίμων

Είναι τα χρήματα που διαθέτει μια επιχείρηση σε ενεργητικό τοις μετρητοίς ή ενεργητικό που μετατρέπεται εύκολα σε μετρητά.

Τα μετρητά “στο ταμείο” (διαθέσιμα) μπορεί να περιλαμβάνουν χρήματα που τηρούνται σε:

- Ταμεία και κερματοδόχους
- Εταιρικά χρηματοκιβώτια
- Εταιρικούς λογαριασμούς όψεως
- Εταιρικούς λογαριασμούς καταθέσεων
- Επενδύσεις που μπορείτε να πωλήσετε σε 90 ημέρες ή λιγότερο

Από τα μετρητά εξαιρείται γενικά η αξία των παρακάτω:

- Ακίνητα
- Οχήματα
- Μακροπρόθεσμες επενδύσεις
- Εμπορεύματα σε απόθεμα

Η διατήρηση του σωστού ποσού σε μετρητά στο ταμείο είναι χρήσιμη για μερικούς πολύ σημαντικούς λόγους:

- Σας επιτρέπει να συνεχίζετε να πληρώνετε τους λογαριασμούς σας. Χρειάζεστε επαρκή αποθέματα προκειμένου να καλύψετε τις οικονομικές σας υποχρεώσεις προς υπαλλήλους, πελάτες και προμηθευτές.
- Είναι χρήσιμα για την αποτίμηση της επιχείρησής σας. Βοηθούν εσάς και τους δυνητικούς χρηματοδότες σας να εκτιμήσουν την αξία της επιχείρησής σας για φορολογικούς λόγους, για να λάβετε δάνειο ή να προβείτε σε κάποια πώληση.
- Σας βοηθά να αντέξετε σε ευνοϊκούς αλλά και δυσμενείς κύκλους δραστηριότητας.
- Καλύπτει τις δαπάνες σας όταν παρουσιάσετε μια νέα δραστηριότητα και δεν κερδίζετε χρήματα από αυτή.
- Εξασφαλίζει τη συνέχιση της λειτουργίας της επιχείρησης σε περιόδους χαμηλής ζήτησης με χαμηλές ή μηδενικές πωλήσεις.
- Σας βοηθά κατά τη μετάβαση από μια παλιά σε μια νέα γραμμή προϊόντων.
- Μπορεί να σας βοηθήσει να προχωρήσετε σε μια σοβαρή μελλοντική δαπάνη.
- Μπορεί να προετοιμάσει την επιχείρησή σας για την περίπτωση μιας φυσικής καταστροφής η οποία δεν θα σας επιτρέψει να έχετε εισοδήματα.

5.4 Επάρκεια Χρηματικών Διαθέσιμων

Γενικά, πρέπει να έχει μία επιχείρηση απόθεμα μετρητών ίσο με δαπάνες τριών έως έξι μηνών. Η ουσία είναι ότι αυτά τα κεφάλαια πρέπει να επαρκούν για την κάλυψη των υποχρεώσεων ακόμα και κατά τους μήνες που δεν υπάρχουν εισροές μετρητών.

Κατ' αρχήν θα πρέπει να αναλύει η επιχείρηση τις δαπάνες που αναφέρονται σε μια κατάσταση αποτελεσμάτων. Κατόπιν θα συνυπολογίσει τα γενικά έξοδα (π.χ., ενοίκια, λογαριασμοί ΔΕΚΟ) και τα κόστη παραγωγής όπως το κόστος των πωλούμενων εμπορευμάτων.

Εάν η δραστηριότητά διεξάγετε όλους τους μήνες του έτους και οι μηνιαίες δαπάνες είναι σταθερές, η επιχείρηση θα υπολογίσει τα μέσα μηνιαία έξοδα για τους τελευταίους δώδεκα μήνες. Πολλαπλασιάζει το αποτέλεσμα επί τρία έως έξι για να έχει μια αίσθηση πόσα μετρητά στο ταμείο χρειάζεται.

Τι θα συμβεί όμως εάν η επιχείρησή είναι εποχική και όλες οι δαπάνες συγκεντρώνονται σε λίγους μήνες; Ο υπολογισμός πρέπει να καλύπτει ένα μήνα με υψηλές δαπάνες και δύο μήνες με μέσα κόστη. Ας πούμε ότι έχετε δαπάνες 10.000 δολάρια το μήνα που φτάνουν στο μέγιστο.

Οι μέσες δαπάνες των άλλων μηνών είναι 7.000 δολάρια. Για να υπολογίσετε το απόθεμα σε μετρητά για τρεις μήνες, πολλαπλασιάστε το 7.000 επί δύο και κατόπιν προσθέστε 10.000 δολάρια για να φτάσετε τις 24.000 δολάρια.

5.5 Τι Είναι Απαραίτητο Για Ρευστότητα Στο Ταμείο

Εκ του αποτελέσματος, οι ταμειακές ροές είναι δύο ειδών: θετικές ροές, όταν οι εισπράξεις ξεπερνούν τις πληρωμές των προμηθευτών και των λειτουργικών εξόδων και αρνητικές ροές όταν οι διάφορες πληρωμές υπερβαίνουν τα ποσά που εισπράχθηκαν σε μια δεδομένη περίοδο. Στην περίπτωση αυτή δημιουργείται μια δύσκολη συγκυρία, γνωστή ως πρόβλημα ρευστότητας

Η επιλογή του κανόνα εξαρτάται από:

- Το είδος της δραστηριότητάς. Διεξάγεται όλο το έτος ή είναι εποχική; Μια δραστηριότητα καθ' όλο το έτος με σταθερές δαπάνες συχνά μπορεί να απαιτεί την τήρηση υψηλότερων αποθεμάτων μετρητών. Σε μια εποχική δραστηριότητα ίσως είναι ευκολότερο να κρατά η επιχείρηση λιγότερα μετρητά στο ταμείο.
- Το στάδιο στο οποίο βρίσκεται η επιχείρησή. Είναι νέα ή καθιερωμένη; Συχνά είναι πιο δύσκολο μια νεαρή εταιρεία να συγκεντρώσει μετρητά σε σχέση με μια επιχείρηση η οποία ενεργοποίηση χρόνια στην αγορά.
- Οι προσδοκίες για ανάπτυξη. Μια εταιρεία που αναπτύσσεται ραγδαία, συχνά χρειάζεται περισσότερα μετρητά για να καλύψει τις αυξανόμενες υποχρεώσεις της.
- Οι μελλοντικές δαπάνες. Προγραμματίζει τυχόν σημαντικές αγορές για τους επόμενους 12 έως 24 μήνες; Εάν ναι, ενδέχεται να χρειαστεί να διατηρεί υψηλότερα χρηματικά αποθέματα καθώς για την προμήθεια ενδέχεται να καταναλωθεί μεγάλη ποσότητα μετρητών.
- Η εμπιστοσύνη στους πελάτες. Πόσο σίγουροι είναι η επιχείρηση ότι οι πελάτες που έχει σήμερα θα είναι μαζί της και αύριο; Θα αντέξει η επιχείρησή εάν χάσετε ένα-δύο σημαντικούς πελάτες; Από την απάντησή θα κριθεί ο αριθμός των μηνών σε μετρητά που πρέπει να διατηρείτε.

5.6. Διαχείριση Ταμειακής Ροής

Διαχείριση Ταμειακής Ροής είναι η διαδικασία κατά την οποία προβλέπονται, ελέγχονται, αναλύονται και προσαρμόζονται οι ταμειακές ροές. Η διαδικασία αυτή προϋποθέτει κατανόηση της πλήρους λειτουργίας της επιχείρησης καθώς και του συναλλακτικού της κυκλώματος η οποία επιτυγχάνεται μέσω της βελτίωσης διαδικασιών. Η πιο σημαντική παράμετρος της

Διαχείρισης Ταμειακής Ροής στις ΜΜΕ είναι η ελαχιστοποίηση των προβλημάτων ρευστότητας που προκαλούνται εξαιτίας του χρονικού κενού μεταξύ της είσπραξης των εμπορικών απαιτήσεων και της πληρωμής των διάφορων υποχρεώσεων. Οι διάφορες εργασίες της επιχείρησης θα πρέπει να τιμολογούνται άμεσα (μετά την ολοκλήρωση τους) και να εισπράττονται εγκαίρως, ενώ στον αντίποδα θα πρέπει να εξαντλούνται τα περιθώρια πίστωσης που χορηγούν οι πιστωτές. Είναι εξίσου σημαντικό να αναλυθούν όχι μόνο οι τρέχουσες ταμειακές ροές, αλλά και οι ροές που θα προκύψουν από μελλοντικά έσοδα και έξοδα. Εφόσον καταγραφούν τα προβλεπόμενα μεγέθη, μπορούν να πραγματοποιηθούν συγκρίσεις μεταξύ προβλεπόμενων και πραγματικών ταμειακών ροών ώστε να προκύψουν τυχόν ασυμφωνίες.

5.7 Δημιουργία Ταμειακών Ροών

Μέσω της δημιουργίας Προϋπολογισμού Ταμειακών Ροών μπορεί:

- Να προβλεφθεί η πηγή και η χρήση των μετρητών μιας επιχείρησης για μελλοντικές περιόδους.
- Να διαπιστωθεί τυχόν μελλοντικό πρόβλημα ρευστότητας έτσι ώστε η επιχείρηση να προβεί έγκαιρα σε διορθωτικές κινήσεις.
- Να προγραμματιστεί χρονική μετατόπιση συγκεκριμένων συναλλαγών. Οι κινήσεις μπορεί να περιλαμβάνουν αναβολή πληρωμών ή ταχύτερη είσπραξη απαιτήσεων.
- Έχοντας δημιουργήσει προϋπολογισμό μετρητών μπορεί μια επιχείρηση να διαπιστώσει το αν θα χρειαστεί μελλοντικά δανεισμό καθώς και το απαιτούμενο ύψος του ώστε να αποταθεί έγκαιρα στο συνεργαζόμενο πιστωτικό ίδρυμα. Είναι κανόνας πώς οι τραπεζίτες εξετάζουν με ευνοϊκότερη προσέγγιση αιτήματα έκτακτης χρηματοδότησης τα οποία στηρίζονται σε οικονομικές προβλέψεις και αφορούν μελλοντικές καταστάσεις, σε σύγκριση με αιτήματα που αφορούν υφιστάμενη ταμειακή δυσχέρεια και χρήζουν άμεσης εκταμίευσης.
- Να προγραμματιστεί και να υλοποιηθεί απρόσκοπτα το επενδυτικό πλάνο της επιχείρησης. Πέραν των τρεχουσών υποχρεώσεων ο επιχειρηματίας θα πρέπει να λάβει υπόψη και μελλοντικές επενδύσεις σε νέο εξοπλισμό και μηχανήματα ή σε σημαντικού ύψους αγορές αποθεμάτων. Ο εκ των προτέρων προγραμματισμός για την απόκτηση των παραπάνω θα επιτρέψει στην επιχείρηση να προβεί στις αναγκαίες κινήσεις για την εξασφάλιση της απαραίτητης ρευστότητας.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Εξετάζοντας το σύνολο των κανόνων και των μεθόδων που πλαισιώνουν τη λογιστική αντιμετώπιση των περιουσιακών στοιχείων, προσπαθήσαμε να κατανοήσουμε τα βασικότερα, τουλάχιστον, στοιχεία τους, ώστε να είμαστε σε θέση να έχουμε ολοκληρωμένη και τεκμηριωμένη άποψη σχετικά με οποιουδήποτε λογιστικούς χειρισμούς και διαδικασίες σχετικά με τα στοιχεία αυτά.

Στην χρηματοοικονομική διοίκηση θα δούμε ότι βασικός σκοπός της είναι η υποστήριξη των επιχειρηματικών αποφάσεων με λίγα λόγια την μεγιστοποίηση του πλούτου των μετοχών.

Η ενημέρωση για την βοήθεια που δίνει η Χρηματοοικονομική Διαχείριση στην λήψη των αποφάσεων, την γνώση των πληροφοριών, την διαχείριση των πόρων της επιχείρησης, την ανάληψη κινδύνων και στους κλάδους κεφαλαίου της, μέσα από τους πολλούς κλάδους της οι οποίοι είναι το management, το marketing, η διοίκηση παραγωγής, η διοίκηση ανθρωπίνων πόρων, η διαχείριση των πληροφοριών παρακολουθεί και μελετά τα στοιχεία της επιχείρησης από χρηματοοικονομική πλευράς.

Η ανάλυση για τον σκοπό και την έννοια των αποθεμάτων για την επιχείρηση, τα οποία είναι υλικά αγαθά που ανήκουν στην οικονομική μονάδα, τα οποία προορίζονται για πώληση, ανάλωση, συσκευασία και παραγωγική λειτουργία.

Ο σκοπός με τον οποίον γίνεται η λογιστική παρακολούθηση δίνει τα ακριβή στοιχεία για τις αγορές, τις απογραφές, τις αποτιμήσεις και την λειτουργία των αποθεμάτων.

Στις απαιτήσεις μελετάμε τις αξιώσεις της επιχείρησης έναντι τρίτων (φυσικών ή νομικών προσώπων) για την παροχή χρήματος, αγαθών ή υπηρεσιών, τις μακροπρόθεσμες και τις βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις της επιχείρησης, τις διακρίσεις, τους κινδύνους και την λογιστική παρακολούθηση.

Στην συνέχεια τα διαθέσιμα της επιχείρησης έχουν σημαντικό ρολό στη παρακολούθηση των μετρητών της επιχείρησης και στον έλεγχο διακίνησης μετρητών. Η διαδικασία κατά την οποία προβλέπονται, ελέγχονται, αναλύονται και προσαρμόζονται οι ταμειακές ροές προϋποθέτει την κατανόηση της πλήρους λειτουργίας της επιχείρησης καθώς και του συναλλακτικού της κυκλώματος η οποία επιτυγχάνεται μέσω της βελτίωσης διαδικασιών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Αποστολόπουλος Ι. Ειδικά θέματα Χρηματοδοτικής Διοικήσεως(1997) Εκδόσεις Σταμούλη
- Βασιλάτος Ε. Θανοπούλου, Εισαγωγή στην Χρηματοοικονομική Λογιστική(1996) Εκδόσεις Μπένος
- Καραθανάσης Γ. Χρηματοοικονομικά Θέματα (2002) Εκδόσεις Μπένου
- Ναούμ Χ. Εισαγωγή στην Χρηματοοικονομική Χρηματοοικονομική (1998) Εκδόσεις Σταμούλη
- Νιάρχος Ν Χρηματοοικονομική Ανάλυση Λογιστικών Καταστάσεων(1998) Εκδόσεις Σταμούλη
- Στοιχεία από Επιτροπή κεφαλαιαγοράς Τότσης Χ. Κώδικας Α.Ε. και Ε.Π.Ε.
- Χέβας Δ Ειδικά Λογιστικά και Φοροτεχνικά Θέματα Εταιριών (2000) Εκδόσεις Σμπίλια
- Αποστολόπουλος Ι. (2007) Ειδικά θέματα χρηματοδοτικής διοικήσεως Εκδόσεις Σταμούλης
- Καραθανάσης Γ, (2002) Χρηματοοικονομικά θέματα Εκδόσεις Μπένου
- Ναούμ Χ (1994) Εισαγωγή στην χρηματοοικονομική λογιστική Εκδόσεις Interbooks
- Κοντάκος Γ. Αριστοτέλης (2006) Γενική Λογιστική Εκδόσεις ΕΛΛΗΝ
- Ηρειώτης Ν.(2007) Εισαγωγή στην χρηματοοικονομική Λογιστική Εκδόσεις Μπένου

Internet sources

<https://sites.google.com/site/basikeslogistikesarches/home>

http://ebooks.edu.gr/ebooks/v/html/8547/4714/Arches-Logistikis_A-EPAL_html-apli/index1_7.html

<https://www.taxheaven.gr/pagesdata/logsxedio/log2.htm>

<https://www.euretirio.com/apaitiseis-eisprakteoi-logariasmoi>

<https://eclass.aegean.gr/modules/document/file.php/211199>

